

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**MUSIC: A MELODIC
METHODOLOGY INTO TEACHING
AND LEARNING**

2018-1-ES01-KA229-050761

SCHOOL EXCHANGE PARTNERSHIP

**SONGS: NOT ONLY TUNES
BUT THE MENTALITY OF A
NATION**

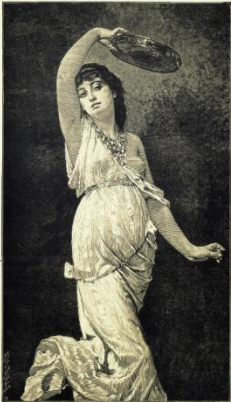
***MUSIC: A MELODIC METHODOLOGY in TEACHING and
LEARNING
I.E.S PABLO RUIZ PICASSO
SPAIN***

1. LAMMA BADAA YATATHANA: ZIRYAB
2. PALMERO SUBE A LA PALMA
3. MUÑEIRA DE CHANTADA
4. ENTRE DOS AGUAS
5. JOTA: LA VIRGEN DEL PILAR DICE
6. JOTA: MONREAL DEL CAMPO
7. LA BIEN PAGÁ
8. LA TARARA

LAMMA BADAA YATATHANA/ WHEN SHE STARTED TO WALK WITH A SWING GAIT/ CUANDO EMPEZÓ A MOVERSE SUTILMENTE

When she started to walk with a
swinging gait
aman aman aman aman
her beauty amazed me aman aman
aman aman

I have become prisoner of her eyes
aman aman aman aman her stem
folded as she bent
aman aman aman aman

O my promise, O my perplexity, who
can answer my complaint about love
and suffering but the beautiful one
aman aman aman aman about love
and suffering but the beautiful one
aman aman aman aman

Cuando empezó a moverse sutilmente,
exterminó a las jóvenes con su elegancia,
mi amor con su belleza es alucinante

En un minuto me cautivó
en un jardín y entre colinas,
hasta las ramas ha hecho prisioneras
de su amor cuando cantó.

Es mi promesa y quien me confunde,
no hay nadie que se apiade de mi ruego, ni de mi
tortura de amor,
excepto el dueño de la belleza.

<https://www.youtube.com/watch?v=BCGzi9Wz8U0>

"Lama Bada yatathanna" is a very old and famous song from the Andalusian period (the Arab rule in Spain, aka Moorish Spain). That kind of song, known as Muwashah, was developed in that era. There is a wealth of information on the web about Andalusian music and its influence. The song is typical 'ghazel' poetry which is romantic poetry that recounts the beauties of the beloved one. "When she starts to move, amen, her beauty fascinates us. The movements are like a tree branch leaning".

Rich, complex, and beautiful — could describe someone to fall in love. But I'm talking about an Arabic song, sometimes rendered in English as *Lamma Bada Yatathanna*, an ancient *muwashshah*, a genre of secular music from Al Andalus, Moorish Spain, which means it's from some time before 1492 – that's half a millennium ago!

"Lama Bada yatathanna" es una canción muy antigua y famosa de la época andaluza (el dominio árabe en España, también conocido como la España morisca). Ese tipo de canción, conocida como Muwashah, fue desarrollada en esa era. Hay una gran cantidad de información en la web sobre la música andaluza y su influencia. La canción es una poesía típica de "ghazel" que es una poesía romántica que narra las bellezas de la persona amada. "Cuando ella comienza a moverse, amén, su belleza nos fascina. Los movimientos son como una rama de árbol inclinada".

Rico, complejo y hermoso, podría describir a alguien para enamorarse. Pero estoy hablando de una canción árabe, a veces traducida en inglés como Lamma Bada Yatathanna, una antigua muwashshah, un género de música secular de Al Andalusí, la España morisca, lo que significa que es de algún tiempo antes de 1492, ¡hace medio milenio!

context

al-Andalus also known as **Muslim Spain**, **Muslim Iberia**, or **Islamic Iberia**, was a medieval Muslim territory and cultural domain that in its early period occupied most of Iberia, today's Portugal and Spain. At its greatest geographical extent, it occupied the northwest of the Iberian peninsula and a part of present day southern France Septimania (8th century) and for nearly a century (9th–10th centuries) extended its control from Fraxinet over the Alpine passes which connect Italy with the remainder of Western Europe. The name more generally describes the parts of the peninsula governed by Muslims (given the generic name of Moors) at various times between 711 and 1492, though the boundaries changed constantly as the Christian Reconquista progressed, eventually shrinking to the south around modern-day Andalusia and then to the Emirate of Granada.

Al-Andalus, también conocida como España musulmana, Iberia musulmana o Iberia islámica, era un territorio medieval musulmán y un dominio cultural que en su período temprano ocupó la mayor parte de Iberia, hoy

Portugal y España. En su mayor extensión geográfica, ocupó el noroeste de la península ibérica y una parte de la actual Francia meridional, Septimania (siglo VIII) y durante casi un siglo (siglos 9-10) extendió su control de Fraxinet sobre los pasos alpinos que conectan Italia. Con el resto de Europa occidental. El nombre describe de manera más general las partes de la península gobernadas por los musulmanes (dado el nombre genérico de los moros) en diversos momentos entre 711 y 1492, aunque las fronteras cambiaron constantemente a medida que avanzaba la Reconquista cristiana, y finalmente se redujo hacia el sur en torno a la Andalucía actual. y luego al emirato de granada.

Society

The society of al-Andalus was made up of three main religious groups: Muslims, Christians, and Jews. The Muslims, although united on the religious level, had several ethnic divisions, the main being the distinction between the Arabs and the Berbers. The Arab elite regarded non-Arab Muslims as second-class citizens; and they were particularly scornful of the Berbers.

The ethnic structure of al-Andalus consisted of Arabs at the top of the social scale followed by, in descending order, Berbers, Muladies, Mozarabes, and Jews. Each of these communities inhabited distinct neighborhoods in the cities. In the 10th century a massive conversion of Christians took place, and *muladies* (Muslims of native Iberian origin), formed the majority of Muslims. The Muladies had spoken in a Romance dialect of Latin called Mozarabic while increasingly adopting the Arabic language, which eventually evolved into the Andalusí Arabic in which

Muslims, Jews, and Christians became monolingual in the last surviving Muslim state in the Iberian Peninsula, the Emirate of Granada (1230–1492). Eventually, the Muladies, and later the Berber tribes, adopted an Arabic identity like the majority of subject people in Egypt, the Levant, Mesopotamia, and North Africa. Muladies, together with other Muslims, comprised eighty percent of the population of al-Andalus by 1100.[[] Mozarabs were Christians who had long lived under Muslim and Arab rule, adopting many Arab customs, art, and words, while still maintaining their Christian and Latin rituals and their own Romance languages.

The Jewish population worked mainly as tax collectors, in trade, or as doctors or ambassadors. At the end of the 15th century there were about 50,000 Jews in Granada and roughly 100,000 in the whole of Islamic Iberia

La sociedad de al-Andalus estaba formada por tres grupos religiosos principales: musulmanes, cristianos y judíos. Los musulmanes, aunque unidos en el nivel religioso, tenían varias divisiones étnicas, siendo la principal la distinción entre los árabes y los bereberes. La élite árabe consideraba a los musulmanes no árabes como ciudadanos de segunda clase; y fueron particularmente desdeñosos con los bereberes. La estructura étnica de al-Andalus consistía en árabes en la parte superior de la escala social, seguidos por, en orden descendente, bereberes, muladies, mozárabes y judíos. Cada una de estas comunidades habitaba barrios distintos en las ciudades. En el siglo X tuvo lugar una conversión masiva de cristianos y muladies (musulmanes de origen ibérico nativo) formaron la mayoría de los musulmanes. Los muladios habían hablado en un dialecto

del latín, llamado mozárabe, mientras adoptaban cada vez más el idioma árabe, que eventualmente se convirtió en el árabe andalusí en el que los musulmanes, los judíos y los cristianos se volvieron monolingües en el último estado musulmán sobreviviente en la Península Ibérica, el Emirato de Granada (1230–1492). Finalmente, los muladies, y más tarde las tribus bereberes, adoptaron una identidad árabe como la mayoría de los sujetos en Egipto, el Levante, Mesopotamia y el norte de África. Los muladios, junto con otros musulmanes, constituían el ochenta por ciento de la población de al-Andalus para el año 1100. [Los mozárabes eran cristianos que habían vivido durante mucho tiempo bajo el dominio árabe y musulmán, adoptando muchas costumbres, arte y palabras árabes, mientras mantenían a sus cristianos y Rituales latinos y sus propias lenguas romances.

La población judía trabajaba principalmente como recaudadores de impuestos, en el comercio, o como médicos o embajadores. A finales del siglo XV había alrededor de 50.000 judíos en Granada y aproximadamente 100.000 en toda la Iberia islámica.

Música folclórica española.

La isa canaria

Spanish folk music

The Canary *isa*

Isa canaria. “Palmero sube a la palma”

Letra de “Palmero sube a la palma”

**Palmero sube a la palma y dile a la palmerita
Que se asome a la ventana que su amor la solicita,
Que su amor la solicita, palmero sube a la palma.
Virgen de Candelaria, la más morena la más morena,
La que tiende su manto sobre la arena, sobre la arena.
Virgen de Candelaria, la más morenita, la morenita,
La que tiende su manto sobre la ermita, sobre la ermita.
Todas las canarias son como ese Teide gigante,
Mucha nieve en el semblante y fuego en el corazón,
Y fuego en el corazón, todas las canarias son.
Quiero que te pongas la mantilla blanca
Quiero que te pongas la mantilla azul,
Quiero que te pongas la recolorada
Quiero que te pongas la que sabes tú.
La que sabes tú, la que sabes tú.
Quiero que te pongas la mantilla blanca
Quiero que te pongas la mantilla azul.**

**Palmero goes up to the palm and says to the palmerita
Let him look out the window that his love asks for,
That his love asks for it, palmero goes up to the palm.**

**Virgin of Candelaria, the darkest, the darkest,
The one that tends its mantle on the sand, on the sand.**

**Virgin of Candelaria, the most brunette, the brunette,
The one that tends its mantle on the hermitage, on the
hermitage.**

**All the Canaries are like that giant Teide,
A lot of snow on the face and fire in the heart,
And fire in the heart, all the Canaries are.**

I want you to put on the white mantilla

I want you to wear the blue mantilla,

I want you to wear the recoloured

I want you to wear the one you know.

The one that you know, the one that you know.

I want you to put on the white mantilla

I want you to wear the blue mantilla.

- **ANÁLISIS: ``PALMERO SUBE A LA PALMA``
ANALYSIS: ``PALMERO SUBE A LA
PALMA``**

**"Palmero sube a la palma" es una de las canciones más
conocidas y versionadas del folclore canario. Es una isa.
Se desconoce quién fue su autor, aunque se han hecho
numerosas versiones.**

De esa época data el folclore canario que hoy más se practica en todas las islas, formando un núcleo de expresión uniforme y común a todas ellas. Se concreta en tres géneros principales de los que se derivan sus particulares variantes. Estos tres grupos son: el de las folías y la malagueña, el de los diversos tipos de seguidillas y el de las isas.

"Palmero sube a la palma" is one of the most well known and versioned songs of Canarian folklore. It is an isa. It is unknown who was its author, although many versions have been made.

From that time dates the Canarian folklore that today is more practiced in all the islands, forming a nucleus of uniform expression and common to all of them. It is specified in three main genres from which its particular variants derive. These three groups are: the one of the "folías" and the "malagueña", the one of the diverse types of "seguidillas" and the one of the isas.

- **Época y estilo
and style**

Time

-Durante el siglo XVIII se produjeron en toda España cambios económicos y sociales que afectaron aciertos usos y costumbres, extendiéndose a partir de entonces por las comunidades rurales una serie de moda generales que pronto adquirieron arraigo y vigencia histórica.

“Isa” es una palabra proveniente del bable asturiano y significa «¡salta!». En realidad, la isa sólo es una versión canaria de la «jota» peninsular, tanto por su música

como por su coreografía, pero no cabe duda de que en las islas ha adquirido un carácter nostálgico que la diferencia.

During the eighteenth century there were economic and social changes throughout Spain that affected successful uses and customs, extending thereafter by rural communities a series of general fashion that soon took root and historical validity.

"Isa" is a word from the Asturian bable and means "jump!". In reality, the isa is only a Canarian version of the peninsular "jota", both for its music and for its choreography, but there is no doubt that in the islands it has acquired a nostalgic character that sets it apart.

Marco social, cultural o histórico

Social, cultural or historical framework

Cuando la isa llegó a Canarias, su danza no distaba demasiado de la coreografía de la jota. Consistía pues en una composición rítmica que los bailarines ejecutaban ataviados con castañuelas en la que realizaban los característicos saltos correspondientes al estilo alegre de la danza.

Con el paso del tiempo, y como resultado de una cadena de transformaciones, la isa ha ido reuniendo diferentes figuras coreográficas que dan como resultado la pieza que a nuestros días ha llegado en la que se combinan pasos de baile pares, en parejas y también en grupos.

-When the *isa* came to the Canary Islands, her dance was not far from the choreography of the *jota*. It consisted then of a rhythmic composition that the dancers executed adorned with castanets in which they realized the characteristic jumps corresponding to the happy style of the dance.

Over time, and as a result of a chain of transformations, the *isa* has been gathering different choreographic figures that result in the piece that has come to our days in which pairs dance steps are combined, in pairs and also in groups

replaced by a series of bridges, chains, corners and figures, copying models of dances that can be seen today in the folklore of Switzerland as well as in that of Argentina

- MENTALIDAD Y VALORES HUMANOS

MENTALITY AND HUMAN VALUES

Cada isa tiene un trasfondo tradicional. La isa “Palmero sube a la palma” tiene el cortejo entre una pareja como protagonista. En ella el hombre es el que toma la iniciativa.

Además, tiene una referencia religiosa, a la Virgen de Candelaria, que es la patrona de Canarias. Como particularidad, indicar que la imagen, que está en Tenerife, es de color negro.

En esta isa se hace mención al Teide y a las mujeres canarias, comparando sus sentimientos con el volcán, ya que dice que son ardientes como amantes pero la primera impresión es de frialdad.

Each isa has a traditional background. The isa “Palmero sube a la palma” has the courtship between a couple as protagonist. In it, man is the one who takes the initiative. In addition, it has a religious reference to the Virgin of Candelaria, who is the patron saint of the Canary Islands. As a particularity, indicate that the image, which is in Tenerife, is black.

In this isa mention is made of Teide and the Canarian women, comparing their feelings with the volcano, since it says that they are ardent as lovers but the first impression is ne of coldness.

MUÑEIRA DE CHANTADA

XIRAREI - XIL RÍOS

Canto máis te vexo
Máis me atroxo
E co xeito do teu corpo
Vas facendo que me sinta
máis coitado cun rapaz
Téñolle máis medo ós teus ollos
Feiticeiros có nubrado
dunha noite de meigallos
chea de agoiros do mal

E pra namorarte
Xirarei
Xirarei como a roda do muíño
Xirarei nas tuas augas de muller
Xirarei un por un os teus camiños
Pra namorarte xirarei e xirarei
Xirarei como ti digas e queiras
Pra buscarche a beirada xirarei
E ben sei que coa miña toleira
Namorareite, xirarei e xirarei

Eres coma a pomba viaxeira
Que voando vas na feira
Das mentiras e verdades
E non sabes ónde vas
Canto máis te vexo
Máis me atroxo
E co xeito do teu corpo
Vas facendo que me sinta
máis coitado cun rapaz

E pra namorarte
Xirarei ...

The more I see you
The more overwhelmed I am
and with the path of your body
you're making me feel more well treated like a child.
I fear more your
witches eyes with clouds
of a night of cocks
full of guests of the evil.
And to fall in love with
I will change
I will return as the wheel of the mill
I will return as the waters of a woman
I will convert one by one your paths
to make you fall in love with me I will change and I will
change
I will change as you say and want

- -Muiñeira: danza popular de Galicia
- -La Muiñeira de Chantada es la más importante de las muiñeiras y fue creada en el Romanticismo (1865) por Manuel y Antonio Fernández.
- -Muineira: Galicia - The Muiñeira of Chantada popular dance. It is the most important of the muiñeiras and it was created in Romanticism (1865) by Manuel and Antonio Fernández.

SONG ANALYSIS

- -Su letra habla de lo divertido que es el trabajo en los molinos en un tono positivo. Seguramente sería una canción que se cantaría durante largas y duras horas de trabajo. Además, en algunas muiñeiras también hay poemas de amor pero están también

algo relacionadas con el trabajo en el campo. Normalmente estos poemas de amor están dirigidos generalmente a un amante de algún mozo o para coquetear con ella.

- -Its lyrics talks about how funny is the work in the mills in a positive tone. It would surely be a song they would sing to cheer long and hard working hours. In addition, in some muiñeiras there are also loving poems but they are also somewhat related to the work in the field. Normally these love poems are usually directed to a lover of some lad to flirt with her.
- **HISTORICAL, SOCIAL CONTEXT**
- Spain was going through a crisis. There were social problems due to the economic difference in social classes because of industrialization. The composer reflects the problems of poverty and work as something positive.
- España estaba pasando por una crisis. Había problemas sociales debido a la diferencia económica de las clases sociales por culpa de la Industrialización. El compositor refleja los problemas de la pobreza y el trabajo como algo positivo.

HUMAN RIGHTS

En mi opinión los valores humanos que aparecen en la canción son el derecho al salario mínimo, los derechos del Trabajador y también intenta, de alguna manera, hacer que con las muiñeiras el trabajo sea más llevadero.

In my opinion the human values that appear in the song are the right to the minimum wage, rights of the worker and

also it tries, somehow, to express that work is easier with the muiñeiras.

TRADITION

- The muiñeira is sung and danced accompanied by bagpipes, drums, tambourines. This muiñeira is the most representative as it is the best known and the best example to know how is a typical muiñeira.
- La muiñeira se canta y baila acompañada de gaitas, tambores, panderetas, bombos y panderos. Esta muiñeira es la más representativa pues es la más conocida y el mejor ejemplo para conocer cómo es una muiñeira típica.

ENTRE DOS AGUAS

Después de haberte amado tanto,
De haberte regalado mis noches de amor,
Aquí me tienes de nuevo esperando,
Necesitando tu lluvia y tu Sol,
Después de haber nadado en llantos,
Mis lágrimas amargas llegaron al mar,
Sólo en la arena escuchando cantos de sirena,
Qué pena me da.

Te quiero y sólo espero
Ser tu compañero cuando llegue el alba,
Pan comedero que busca tu plata,
Brisa que besa tu piel.
Me siento prisionero de los dos luceros,
Que alumbran tu cara ,
Me desespero cuando tú me faltas.
Quiero tenerte otra vez.
Te estuve en sueños dibujando,

After having loved you so much,

Of having given you my nights of love,
Here you have me again waiting,
Needing you rain and your Sun.
After swimming in tears,
My bitter tears came to the sea,
Only in the sand listening to mermaid songs,
If feel sorry for that.

I love you and I just hope

Be your partner when dawn arrives,
Bread feeder that looks for your silver,
Breeze that kisses your skin.
I feel prisoner of the two stars,
That light up your face,
I despair when you miss me.
I want to have you again.

Desde su inicio, Entre Dos Aguas, es considerada una obra maestra del flamenco, siendo el tema más popular y conocido del artista, tanto a nivel nacional como internacional. Sin embargo, no fue una canción trabajada con el tiempo, sino una improvisación, que Paco tuvo que realizar en el momento de grabar el álbum, por orden de José Torregosa, el productor, considerando que el álbum estaba incompleto.

Since its inception, Entre Dos Aguas, is considered a masterpiece of flamenco, being the most popular and well-known theme of the artist, both nationally and internationally. However, it was not a song worked with time, but an improvisation, that Paco had to perform at the time of recording the album, by order of José Torregosa, the producer, considering that the album was incomplete.

CONTEXT

El flamenco y sus canciones nacieron de la expresión de un pueblo perseguido por el sur de España, es considerado una mezcla única de influencias y complejidad musical. En España en el año 1.492 los reyes católicos Fernando Quinto y la Reina Isabel ordenaron que todos los ciudadanos que vivían en España se convirtieran al catolicismo, al no obedecer esta proclamación la gente fue castigada de varias maneras, siendo la mas grave la pena de muerte por el fuego, gitanos, mulsulmanes, judios y cualquier persona que vivía en España fue forzada a vivir en el catolicismo, se cree que la causa de este decreto fue que los diferentes grupos étnicos se unieron para ayudar a los demás y dentro de esta fusión de culturas nació el flamenco. **El flamenco se convirtió en la expresión de la angustia y la protesta contra la opresión.**

Flamenco and its songs were born from the expression of a people persecuted by the south of Spain, it is considered a unique mixture of influences and musical complexity. In Spain in the year 1492 the Catholic kings Fernando Quinto and Queen Isabel ordered that all citizens living in Spain converted to Catholicism, by not obeying this proclamation people were punished in various ways, the most serious being the death penalty by fire, gypsies, mulsulmanes, jews

and anyone who lived in Spain was forced to live in Catholicism, it is believed that the cause of this decree was that the different ethnic groups came together to help each other and within this fusion of cultures, flamenco was born. Flamenco became the expression of anguish and protest against oppression.

LA JOTA ARAGONESA

Es la Virgen del Pilar
la que más altares tiene,
pues no hay ningún español
que en su pecho no la lleve.

A pasar por Zaragoza
el Ebro murmura y dice:
La Virgen es para España
y España es para la Virgen.
Hay en el mundo una España,
y en España un Aragón,
y en Aragón una Virgen,
gloria del pueblo español.
It's the Virgen del Pilar

the one that has the most altars,
Well, there is no Spanish
that in his chest he does not carry it.
To go through Zaragoza
the Ebro murmurs and says:
The Virgin is for Spain
and Spain is for the Virgin.
There is a Spain in the world,
and in Spain, Aragon,
and in Aragon a Virgin,
glory of the Spanish people.

ANALYSIS OF THE SONG

La letra de la Jota habla sobre el patriotismo, del cariño a su país (España) y a la región de Aragón, del sentimiento religioso y la devoción a la Virgen del Pilar.

Hace referencia a la guerra de la Independencia española, desarrollada entre 1808 y 1814 dentro del contexto de las guerras napoleónicas.

Por eso la estrofa más popular de la canción dice habla de que la Virgen no quiere ser francesa, sino que quiere ser capitana de la tropa aragonesa.

SONG ANALYSIS

The lyrics of the “Jota” speaks about the patriotism, of the affection to his country (Spain) and to the region of Aragon, of the religious feeling and the devotion to the Virgin of the Pilar.

It refers to the war of Spanish independence, developed between 1808 and 1814 within the context of the Napoleonic wars.

That's why the most popular stanza of the song says that the Virgin does not want to be French, but wants to be captain of the Aragonese troop.

Historia de la Jota aragonesa

History of the Aragonese “Jota”

Precisar los orígenes de la Jota aragonesa es bastante complicado.

Los orígenes de la Jota deben estar en bailes de tipo religioso, y comúnmente las manifestaciones bailadas de este género preceden a las cantadas o tocadas. Se dijo que puede tener origen Árabe y ser traída a España por un poeta medieval llamado Aben Jot, pero esta teoría quedó descalificada por el compositor, D. Tomás Bretón, quien dijo que la Jota no era una variación del Fandango, debía de proceder de Italia, del trato y comercio de los italianos y los aragoneses.

En cuanto al nombre de "Jota", la primera referencia está en una obra anónima del siglo XVII, pero fue en el siglo XVIII cuando se difundió la Jota que hoy conocemos.

Specifying the origins of the Aragonese “Jota” is quite complicated.

The origins of the “Jota” must be in religious type dances, and commonly the dance manifestations of this genre precede those sung or played. It was said that it may have Arabic origin and be brought to Spain by a medieval poet named Aben Jot, but this theory was disqualified by the composer, D. Tomás Bretón, who said that the Jota was not

a variation of the Fandango, it must have come from Italy, the treatment and trade of the Italians and the Aragonese. As for the name of "Jota", the first reference is in an anonymous work of the 17th century, but it was in the 18th century when the Jota that we know today was spread.

Tradición de la Jota aragonesa

Tradition of the Aragonese “Jota”

La jota aragonesa se expresa a través del baile, el canto y la interpretación instrumental, compuesta por una rondalla en la que participan fundamentalmente la guitarra, el laúd y la bandurria.

The jota aragonesa is expressed through dance, singing and instrumental interpretation, composed of a rondalla in which the guitar, lute and bandurria participate fundamentally.

JOTAS DE AMOR

SPANISH

Mañana se van los quintos
A ingresar al regimiento
Pero se dejan aquí
El alma y el pensamiento
Maña del alma, yo no te olvido
Aunque me marche muy lejos
Yo seré el mismo
Tu bien lo sabes
Pues un cariño sincero
Nunca es fingido
Cariñico del alma
Yo una vez te juré
Ante la Pilarica
A ti sólo querer
Y por siempre será
Y otra vez esta maña
No te olvidará

Cuando llegue mi regreso
Lo primerico que haré
Avisar al señor cura
Contigo me casaré

Y a boda repicarán
Vamos juntos, mañica
Que a bodas van a toca

ENGLISH

The soldiers are leaving tomorrow
To get into the regiment
But they leave here
Their souls and thoughts
Girl of my heart, I don't
forget you
Even if I march far from here
I'll be the same
You know it well
As a true love cannot be pretended
Sweetheart of my life
I swore to you once
In front of the "Pilarica" virgin
That I will only
love you and I will never forget you
When I'm back
The very first thing I'll do will be telling the priest to marry
us
And at the wedding the bells will toll. Let's go together my
girl
In weddings people play and sing

TEMA/THEME

Un tema muy corriente en la jota es el periodo del servicio militar. En esta jota, el soldado se marcha a la mili y su novia que le ha jurado amor le guardará ausencias.

A very common theme in the jota is the period of military service. In this jota, the soldier goes to the military service, he has sworn love to his girlfriend and she will wait for him.

LA BIEN PAGÁ BY 'MIGUEL DE MOLINA'

Nada te debo, nada te pido
Me voy de tu vera
Olvídame ya,
que he pagado con oro
tus carnes morenas, no maldigas,
paya
Que estamos en paz.
No te quiero, no me quieras,
Si todo me lo distes
Yo nada te pedí.
No me echés en cara
que todo lo perdiste
también a tu vera
Yo todo lo perdí.
Bien pagá
si tú eres la bien pagá
porque tus besos cobré
y a mi te supiste dar
Por un puñado de parné
Bien pagá, bien pagá,
Bien pagá fuiste, mujer.

I owe you nothing, I ask you nothing
I go from your side
Forget me now,
that I paid with gold
your brown flesh, do not curse,
paya
That we are at peace.
I do not love you, do not love me
If you gave it to me
I did not ask you anything.

Do not throw me in the face
that you lost everything
also to your vera
I've lost it all.
Good paid
if you are the good paid
because your kisses I charged
and you knew how to give
For a handful of parne
Well paid well paid
Well paid you were, woman.

Análisis de la canción

Analysis of the song

Es una copla que habla de un hombre que tuvo una discusión con la mujer por la que se tuvo que gastar su dinero para que estuviera con él, pero por la culpa de la mujer lo perdió todo y ella también. Él le dijoa ella que no la quería y se fue con otra, que ella por darle un beso no le tenía que pagar. Ella creía que la estaba engañado por estar con otra, pero no ya que él ya no la quería y sólo le dejó sus penas y sus alegría que había pasado con ella antes de irse porque él ya la olvidó.

It is a couplet that talks about a man who had an argument with the woman for whom he had to spend his money to be with her, but because of the woman's fault he lost everything and she too. He told her that he did not love her and he left with another, that she did not have to pay him for kissing her. She believed that he was deceived by being with another, but not since he no longer loved her and he only left her his sorrows and his joy that he had spent with her before leaving because he forgot her.

Historia de su época

History of this time

En los años 50, España era un país pobre en el que el hambre y la extrema necesidad eran la realidad cotidiana de la gran parte de la sociedad. Se puso una liberación parcial de precios y comercio, En 1952 fue el fin al racionamiento de alimentos, en estas medidas trajeron una expansión económica. En 1954 se superó la renta por habitante en 1953. La guerra y el consiguiente cambiaron la política de Norte América provocó en 1951 que empezara a llegar ayuda de allí, esta ayuda permitió bienes de equipo necesarios para el desarrollo industrial. El desarrollo trajo una fuerte inflación que provocó un fuerte malestar social. Se necesitaban reformas estructurales en la economía. Tras 20 años de Franco de políticas nocivas, permitió entrada en el gobierno en 1957 de un grupo de tecnócratas. Nuevos ministros hicieron el giro definitivo en la política: El Plan De Estabilización de 1959.

In the 50s, Spain was a poor country in which hunger and the extreme need were the daily reality of the great part of society. There was a partial release of prices and trade. In 1952, the end of food rationing, in these measures brought an economic expansion. In 1954 per capita income was exceeded in 1953. The war and the consequent change in the policy of North America led in 1951 to start receiving aid there, this aid allowed equipment goods necessary for industrial development. The development brought a strong inflation that caused a strong social unrest. Structural reforms were needed in the economy. After 20 years of Franco's harmful policies, allowed entry into the government in 1957 of a group of technocrats. New ministers made the final turn in politics: The Stabilization Plan of 1959.

TRADICIÓN DEL ESTILO MUSICAL

TRADITION OF THE MUSICAL STYLE

La copla es la legítima heredera de los viejos romances y se relaciona directamente con las canciones que han servido al pueblo para denunciar abusos, describir costumbres, contar historias más o menos reales y sobre todo, para hablar de amor, de celos y desengaños. En aquella España de mediados años cincuenta, todavía fresca y jamás olvidada la desastrosa Guerra Civil, con una economía precaria, la gente no tenía noción alguna de los cambios en la juventud americana que proclamaban una nueva manera de entender y de hacer música, viviéndola de manera diferente.

The couplet is the legitimate heir of the old romances and is directly related to the songs that have served the people to denounce abuses, describe customs, tell more or less real stories and above all, to talk about love, jealousy and disappointment. In that Spain of the mid-fifties, still fresh and never forgotten the disastrous Civil War, with a precarious economy, people had no notion of the changes in American youth that proclaimed a new way of understanding and making music, living it from different way.

LA TARARA

La Tarara, sí;
la tarara, no;
la Tarara, niña,
que la he visto yo.

Lleva la Tarara
un vestido verde
lleno de volantes
y de cascabeles.

La Tarara, sí;
la tarara, no;
la Tarara, niña,
que la he visto yo.

Luce mi Tarara
su cola de seda
sobre las retamas
y la hierbabuena.

Ay, Tarara loca.

Mueve, la cintura
para los muchachos
de las aceitunas.

The Tarara, yes;
the tarara, no;
the Tarara, girl,
I've seen it

Take the Tarara
a green dress
full of ruffles
and rattles.

The Tarara, yes;
the tarara, no;
the Tarara, girl,
I've seen it

Luce my Tarara
its silk tail
about brooms
and the mint.

Oh, crazy Tarara.
Move your waist
for the boys
of the olives.

La tarara se trata de una composición que Federico García Lorca realizó a partir de varias canciones infantiles castellanas.

Es una canción de corro de origen sefardí que Lorca recopiló en 1931 para el disco que grabó con la Argentinita.

Se hizo muy popular durante la primera guerra civil española con una versión diferente de la letra, que incluso las tropas “moras” que ayudaron a Franco en su rebelión ,aprendieron esta canción en el campo de batalla y siguieron transmitiendola como algo suyo a sus hijos y nietos,convirtiendo esta canción popular en otra canción marroquí.

The tarara is a composition that Federico Garcia Lorcamade from several castilian children’s songs.

It Is a chorus song of Shephardic origin that Lorca compiled in 1931 for the album he recorded with Argentinita.

It became very popular during the first spanish civil war with a different version,added this song on the battlefield and continued transmitting it as theirs to their children and grandchildren,converting this popular song into another Moroccan song.

**MUSIC: A MELODIC METHODOLOGY in
TEACHING and LEARNING**

GREECE

A People's History, national identity, background, culture, is portrayed in a nation's musical and literal heritage, nobody can deny this. This is revealed through poetry turned into songs sometimes clearly, sometimes allegorically. Our students have made a survey and decided that eight of the most representative Greek songs that reveal aspects of our Nation's History are the following.

1 . «Άξιον Εστί» (Axion Esti)

https://www.youtube.com/watch?v=o1I_VGP4gFY&list=RD_o1I_VGP4gFY&start_radio=1&t=0

ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΗΛΙΕ ΝΟΗΤΕ

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ
και μυσίνη συ δοξαστική
μη παρακαλώ σας μη
λησμονάτε τη χώρα μου!

Αετόμορφα τα έχει τα ψηλά βουνά
στα ηφαίστεια κλήματα σειρά
και τα σπίτια πιο λευκά
στου γλαυκού το γειτόνεμα!

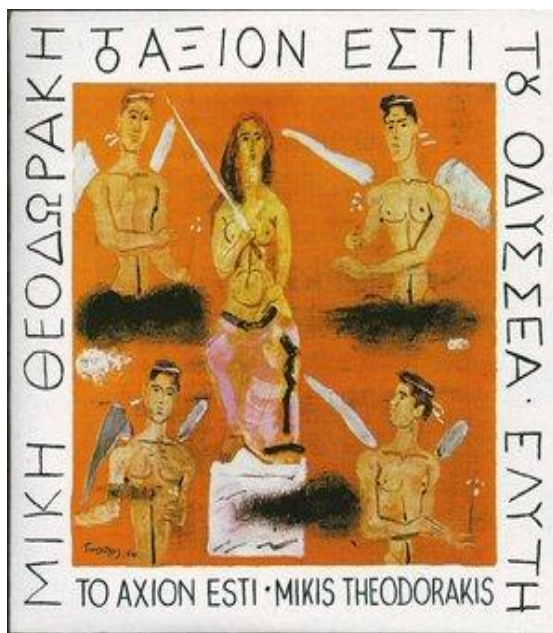
Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό
τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό
τους παλιούς μου φίλους καλώ
με φοβέρες και μ' αίματα!

Notional sun of justice

Notional sun of justice
and you glorifying myrtle
don't please don't
forget my homeland!

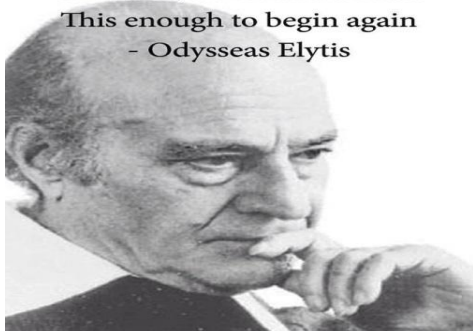
It has eagle-shaped high mountains
terraced vineyards on the volcanoes
and the whiter houses
in the neighbourhood of the blue!

My bitter hands with the Thunder
I turn them before Time
I'm calling my old friends
with threats and blood!

Εάν η Ελλάδα καταστραφεί
τελείως θα μείνει μια ελιά, ένα
κλήμα και μια βάρκα. Είναι
αρκετά για να ξαναχτιστεί απο
την αρχή
- Οδυσσέας Ελύτης

If Greece is completely
destroyed what will remain is an
olive tree, a vine and a boat.
This enough to begin again
- Odysseas Elytis

The poem was written by the Nobel Prize awarded Odysseas Elytis and the music was composed by Mikis Theodorakis. Elytis himself talks about how he got the inspiration: "It was the years of '48-'51. War, occupation, civil war, everything was destroyed. I remember the day I was heading to get my plane. A dozen of kids were playing in an open field. They were literally ragged. Pale, dirty, bony, with deformed knees, skeletal faces. They were wandering around the field in piles of rubbish. This was the last image I was getting from Greece. Less than 24 hours later, I was in Switzerland, reading by a lake near a forest. Suddenly I heard gallops and happy voices. It was the Swiss kids, finishing their daily horse riding. Those kids, for more than five generations, had not known what fight, war, hunger or

what sacrifice meant. They had rosy cheeks, they were smiling, they were dressed as royalty, and their escorts wore uniforms with gold buttons. They went past me, leaving me with a feeling of more than just indignation. It was awe before the tremendous contrast, devastation before this tremendous injustice, I felt like crying and praying rather than complain or scream...[....]....And this is how «Άξιον Εστί» was born”.

It is well known that the Axion Esti is lengthy composition in three parts: The first part, The Genesis, poetically records the birth of the poet and of the world, or rather the birth of world through the poet, since the world exists as long as man exists. Especially here, however, the world is not only created but also molded by the poet. In the second part, The Passion, the suffering of the poet is interwoven with the suffering of Greece during WWII, and commences with the Italian attack against his homeland. The third part, The Gloria, is a praise of the Hellenic world, as seen through Elytis' lucid Hellenic poetic gaze. First, the solitary but within society. Second, the angelic and divine nature of the poem with its acheiropoieton (not hand-made) writing, which points to the conception of the eternal through the spiritual poetic course. Third, logos-language as the manifester of things, and as the creator of the world and of the poet. Fourth, the suffering of the poet and of Greece during World War II and the identification of the undying rose (the Virgin Mary) with Hellas (Greece). Fifth, The Gloria of Holy Mother Hellas. Sixth, the music of Mikis Theodorakis. All this leads to the conclusion that a

correlation between the two Axion Esti exists not only in the title, but also in many essential elements.

“Axion Esti” is a masterpiece and makes every Greek shiver. “ I plea you, please, don’t forget my country” certainly depicts exactly the personal experience of Elitis when he felt that the whole world had forgotten about the Greeks living in poverty and pain, when he saw the Swiss people who had not experienced any suffering for more than 500 years...

https://www.youtube.com/watch?v=o1l_VGP4gFY&list=RD_o1l_VGP4gFY&start_radio=1&t=0

2. Άρνηση

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι
διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή
γράψαμε τ’ όνομά της
Ωραία που φύσηξε ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή .

Με τι καρδιά, με τι πνοή,

τι πόθους και τι πάθος
πήραμε τη ζωή μας· λάθος!
κι αλλάξαμε ζωή.

Denial

On the secret seashore
white like a pigeon
we thirsted at noon
but the water was brackish.

On the golden sand
we wrote her name;
but the sea-breeze blew
and the writing vanished.

With what spirit, what heart
what desire and passion
we lived our life; a mistake!
So we changed our life.

<https://www.youtube.com/watch?v=FlgZ07xyOcY>

Don't ask who's influenced me. A lion is made of
the lambs he's digested, and I've been reading
life.

(Giorgos Seferis)

izq

Giorgos Seferis, Nobel laureate and one of the greatest poets of the 20th century, regardless of nationality, continues to be a beloved poet to the present day. Seferis passed away on September 20, 1971. At his funeral in Athens, the crowds of mourners following his coffin sang the Mikis Theodorakis arrangement of his poem *Arnisi* (Denial) which was banned at the time by the junta. "I am a man without any political affiliation, and I can therefore speak without fear or passion. I see ahead of me the precipice toward which the oppression that has shrouded the country is leading us. This anomaly must stop. It is a national imperative." Seferis stood up against the oppression and became a hero to those resisting the dictatorship, censorship, and the political imprisonments and torture.

Denial is a poem interpreted in various ways. The seashore indicates the young age, which is innocent just like a white

dove. The thirst refers to the desires, the ambitions of young people, however there is an obstacle, since life denies to fulfill all their wishes. The thirst exists, but the water is somewhat salty, so the thirst remains. This could be interpreted as a thirst for Democracy, for Freedom, since at that time there was Junta regime in Greece.

3. Το Τρελοβάπορο (Ο Ήλιος ο Ηλιάτορας)

Βαπόρι στολισμένο βγαίνει στα βουνά
κι αρχίζει τις μανούβρες «βίρα-μάινα»
Την άγκυρα φουντάρει στις κουκουναριές
φορτώνει φρέσκο αέρα κι απ' τις δυο μεριές
Είναι από μαύρη πέτρα κι είναι απ' όνειρο
κι έχει λοστρόμο αθώο ναύτη πονηρό
Από τα βάθη φτάνει τους παλιούς καιρούς
βάσανα ξεφορτώνει κι αναστεναγμούς
Έλα Χριστέ και Κύριε λέω κι απορώ
τέτοιο τρελό βαπόρι τρελοβάπορο
Χρόνους μας ταξιδεύει δε βουλιάξαμε
χίλιους καπεταναίους τούς αλλάξαμε
Κατακλυσμούς ποτέ δε λογαριάσαμε

μπήκαμε μέσ' στα όλα και περάσαμε
Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα παντοτινό
τον Ήλιο τον Ηλιάτορα!

THE CRAZY BOAT

A boat adorned and decked
sails out for mountains oh
and there begins maneuvers with
heave-to, heave-ho
weighs anchor by a pinetree grove
and takes aboard a cargo of fresh mountain air
She's made of blackest stone,
she's made of flimsy dream
her boatswain is naive, her sailors plot and scheme
she's come from the deep depths of ancient bygone times
and here unloads her troubles and her trembling sighs.
O come my Lord and Jesus,
I speak and am struck daft on such a loony vessel
On such a crazy craft we've sailed for years on end,
And still we've kept afloat

we've changed a thousand skippers on this balmy boat
we never paid the slightest heed to cataclysms
but plunged headlong in everything with optimisms
and high upon our lookout mast
we keep for our one and only sentry
the sovereign Sun.

<https://www.youtube.com/watch?v=hxA6XOy5XfA>

This is another poem by Odysseas Elytis. The music was composed by Dimitris Lagios, who unfortunately died very young. It is completely allegorical. The boat is Greece and starts the voyage in a paradoxical way, from the mountains and anchors in the pine trees, not the sea. It loads its cargo, which is fresh air, in abundance in Greece, and the boat is made of black stone and dream. The sailor is the Greek people, who are plot, clever, but the boatswain (the governments) is naïve. It implies that the people who rule the country are complete incapable of doing so.

The poet mentions that the voyage from ancient times till now has not been easy at all, on the contrary it has been full of danger and torture. He admires the boat for her strength, because no matter what she has been through and how many "captains" she has changed, she is still floating.

In the last verse the poet explains where this success is based on. It is the Sun... Thanks to the Sun the boat, the Greeks are still here. And the Sun represents the mental ability of the Greeks, as well as the God.

4. ΤΣΑΜΙΚΟ

TSAMIKO

Στα κακοτράχαλα τα βουνά rough, steep mountains, με το σουράβλι και το ζουρνά flute and the syrнай, πάνω στην πέτρα την αγιασμένη sacred stone χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι. men dance: Ο Νικηφόρος κι ο Διγενής and Digenis κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής. of Anna Komnini.	Up on the With the On the Three brave Nikiforos and the son
Δική τους είναι μια φλούδα γης peel of land, μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς Christ, bless them, για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα this peel απ' το τσακάλι και την αρκούδα. jackal and the bear. Δες πώς χορεύει ο Νικηταράς	They own a But you, my To rescue From the Look at

the way Nikitaras is dancing	
κι αηδόνη γίνεται ο ταμπουράς.	And
tambouras turns into a nightingale	
Από την Ήπειρο στο Μοριά	From Epirus
to Moria (Peloponnese)	
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά	And from
the darkness to freedom	
το πανηγύρι κρατάει χρόνια	The feast
has been going on for years	
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.	In the
petrified fields of Death	
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός	Judge and
Master is God	
και δραγουμάνος του ο λαός.	And His
mediator is the people.	

https://www.youtube.com/watch?v=8oUHeQkn_34

The poem was written by Nikos Gatsos and the music was composed by Manos Hatzidakis, in 1976. Nobody can deny that it is one of the greatest songs ever written and it is full with the sound, color, flavor and scent of Greece. It is all Greece, from the beginning till the last note.

The rough mountains: They symbolize the fight and the freedom. Mountains are typical of the Greek landscape. This is where the Greeks hid during the Turkish occupation.

The Dance: Three emblematic figures of the Greek History are dancing. **Nikiforos Fokas** who freed Crete from the Arabs, an Emperor who set the foundations for the fight against the Bulgarians (10th century, Byzantine Empire). **Vasilios Digenis Akritas** is the one who defended the Greeks against the Muslims and the Arabs. Only Death beat him. He is the anonymous Greek who sacrificed himself for his country and freedom. **The son of Anna Komnini** was the son of a Princess who remained in history as well educated and cultivated woman. Her father, Alexios Komninos the 1st (end of 10th -11th century), wisely ruled the Empire. **Nikitaras** was an exceptional hero of the Greek Revolution of 1821. He was named 'Turk-eater', he lived with dignity and without making any money on the expense of his country, which he loved till the end of his life.

A peel of land: Our land is very small. But the Greeks, with the help of God, try to maintain their land from the jackal (the sly enemies) and the bear (the big enemies). Greeks have always overcome fear, no matter how few they are.

The Feast has been going on for years: The fight for their freedom is like a celebration for the Greeks. Our land gives us joy and courage to overcome our fears.

BRAVE YOUNGS

Σαράντα παλικάρια από τη Λει-. από τη Λειβαδιά. Πάνε για να πατήσουνε to step into Tripolitsa την Τροπο-, μωρ' την Τροπολιτσά	Forty brave youths From Livadia, Are on their way
Στο δρόμο που πηγαίνανε γέροντα, old man μωρ' γέροντ' απαντούν. Ώρα καλή σου γέρο man” καλώς τα τα, καλώς τα τα παιδιά. boys”	On their way, an they meet.. “Greetings, old “Welcome, my
Πού πάτε παλικάρια off to, πού πάτε βρε, πού πάτε βρε παιδιά. going, γα’ boys?” Πάμε για να πατήσουμε step into την Τροπο-, μωρ' την Τροπολιτσά	“Where are you where are you “We are off to Tripolitsa”

<https://www.youtube.com/watch?v=1ydx0QSb22E>

It is a folk song, which means that the creator is unknown and it was handed in from generation to generation, from mouth to mouth. For this reason there is a variety in verse,

there are even more detailed versions. In the song bravery is obvious. Since the Greek Revolution has started, the young men are off to help, they are going to Tripolitsa (Tripoli) in Peloponnese, where the fight against the Turks first started, to help the rest of the Greeks in their fight for freedom.

6. ΘΟΥΡΙΟΣ

THOURIOS

Ως πότε παλληκάρια, θα ζούμε στα στενά,
when will we be living in the alleys,
μονάχοι σαν λιοντάρια, στες ράχες στα βουνά;
like lions on the slopes?

Till
Alone,

Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
one hour's freedom
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.
years of slavery and prison.

Better

Than 40

Σπηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε κλαδιά,
in caves, seeing tree branches
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο, για την πικρή σκλαβιά;
Leaving this world for bitter slavery
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
one hour's freedom
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.
40 years of slavery and prison.

Living

Better

than

Να χάνωμεν αδέρφια, πατρίδα και γονείς,
Losing brothers, country, parents
τους φίλους, τα παιδιά μας, κι όλους τους συγγενείς; Our
friends, our kids and all our
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
relatives
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.
Better one hour's freedom

than

40 years of slavery and prison.

<https://www.youtube.com/watch?v=78OcEBJPmgM>

“Thourios” is a patriotic Hymn That Rigas Feraios wrote in 1797 and sang in gatherings, in order to encourage the Greeks towards rebellion against the Turkish occupation. It was not just a song but it was clearly an invitation to a revolution, a moto for a revolutionary alarm in all Turkish-occupied territory of the Balkans. It does not mention any foreign allies, which means that the Greeks have started to realize that only by themselves, with their own strength, can they regain their freedom. «Θούριος» (Thourios) is an Ancient Greek adjective used by Attic poets, especially by Aeschylus, Sophocles and Aristofanis, and it means impetuous,frantic.

7. ΠΑΙΔΙΑ,ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ BOYS, CHILDREN
OG GREECE

Μεσ' τους δρόμους τριγυρνάνε
wandering mothers,
οι μανάδες και κοιτάνε ν' αντικρίσουνε,
seeking to see
τα παιδιά τους π' ορκιστήκαν
their boys, who
swore
στο σταθμό όταν χωριστήκαν
at the station,
when they parted,
να νικήσουνε.
that they would
win

Μα για 'κείνους που 'χουν φύγει
But for those who
are gone
και η δόξα τους τυλίγει,
And the glory
wraps them
ας χαιρόμαστε,
let's be happy
και ποτέ καμιά ας μη κλάψει,
and no mother
should cry,
κάθε πόνο της ας κάψει,
every pain she
should burn
κι ας ευχόμαστε:
and let's wish:

Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά,
Boys, boys of
Greece,
που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά,
who fight hard up
in the mountains,
παιδιά στη γλυκιά Παναγιά
Boys, we pray to
our Sweet Virgin
προσευχόμαστε όλες να 'ρθετε ξανά.
We all pray that
you come back.

Λέω σ' όσες αγαπούνε
I tell to those
who love

και για κάποιον ξενυχτούνε και στενάζουνε, and stay up
and sigh for him,
πως η πίκρα κι η τρεμούλα that
bitterness and shiverings
σε μια τίμια Ελληνοπούλα, δεν ταιριάζουνε. Are not
appropriate for an honoured Greek girl.

Ελληνίδες του Ζαλόγγου Greek
women of Zaloggo
και της πόλης και του λόγγου και Πλακιώτισσες, and of the
city and of the countryside and
όσο κι αν πικρά πονούμε, Plaka
υπερήφανα ασκούμε σαν Σουλιώτισσες. No matter
how much we ache, we must
proudly act like the women of
Souli

<https://www.youtube.com/watch?v=l8JzuSXs0GU>

The song was written and composed by Michalis Sougioul and Mimis Traiforos in 1940. It was sang by Sofia Vembo, who was named the “singer of victory”, because her songs encouraged and uplifted the morals of the Greek men fighting at the front, against the Germans and Italians during WW II.

The song explains exactly what was going on at the time. All men had gone to war, but the Greek women should not cry, because it is not appropriate for the Greeks. Glory for those who have died for the country, and our prayers to Panagia, Virgin Mary, who was a mother too, will help. There is a reference to Zaloggo. It was the place of a heroic act of Greek women during the Turkish occupation. The Turks seized the town, and the future was clear. But the

Greek women chose to die rather than be raped or killed by the Turks. Therefore, one by one they threw their kids off a cliff near Souli,Zaloggo and then they jumped too, so that they would not surrender to the Turks.

8. ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Συννεφιασμένη Κυριακή,
μοιάζεις με την καρδιά μου
που έχει πάντα συννεφιά,
Χριστέ και Παναγιά μου.

Όταν σε βλέπω βροχερή,
στιγμή δεν ησυχάζω.
μαύρη μου κάνεις τη ζωή,
και βαριαναστενάζω.

Είσαι μια μέρα σαν κι αυτή,
που έχασα την χαρά μου.
συννεφιασμένη Κυριακή,
ματώνεις την καρδιά μου.

GLOOMY SUNDAY

Cloud covered Sunday
you seem like my heart
that is always overcast
Christ and Holy Mary

When I see you rainy
I become restless
darkness you bring to my life
and deeply I moan and sigh

You are a day like the one
when my happiness was gone
cloud covered Sunday
you bleed my heart profusely

<https://www.youtube.com/watch?v=hPJSqnMPno4>

ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ

$\text{♩} = 60$

G G Am

G C G Am D7 G D7 G

G Am D7 G D7 G

C Am D7 G D7 G

Am D7 G Am

G C G Am D7 G D7 G G

Συννεφιασμένη Κυριακή (Cloud covered Sunday) was written by Vasilis Tsitsanis. He was born in Trikala on January 18th,1915 and died on the same day in 1984. He is one of the greatest Greek composers. In one of his interviews, Tsitsanis explains how he got the inspiration: “I remember the Germans had blocked a small *koutouki* (like a small tavern, in Greek) and we did not know if we would get out of there alive. They made me play till dawn. Then, they let us go. Everything was snow-covered and as I was going home I could see scattered pools of blood in the snow. In the dim light, I saw a young man, he had been executed. I went home and wrote the song .I wanted to scream out loud the desperation that we all suffered back

then. And the motive was one of the tragic events going on in my country during the German-Italian occupation. There was hunger, misery, fear, oppression, arrestings, executions. The occupation was a gloomy period of constant cloudness.”

On the day of his funeral the crowds of people following the coffin were singing this song.

MUSIC: A MELODIC METHODOLOGY in TEACHING and LEARNING

ITALY

- *Amico e'*
- *Quel mazzolin di fiori*
- *La ciociara*
- *O' sole mio*

AMICO E`

' L'amico e' / **A friend is**

una persona schietta come te / **an honest person, just like you are**

che non fa prediche / **who doesn't preach**

e non ti giudica / **nor judge you**

fra lui e te divisa / **Between the two of you**

due la stessa anima / **there's only one soul**

pero' lui sa / **But he knows**

l'amico sa / **A friend knows**

il gusto amaro della verita' . . / **the bitter taste of the truth..**

ma sa nasconderla / **but he knows how to hide it**

e per difenderti / **and in order to protect you**

un vero amico anche bugiardo e' / **a true friend can even lie for you**

L'amico e' / **A friend is**

qualcosa che piu' ce n'e' meglio e' / **something that can't get any better**

e' un silenzio / **It's the silence**

che puo' diventare musica / **that can become music**

da cantare in coro io con te / **to sing along with you**

E' un coro e' / **It's a chorus, it's**

un grido che piu' si e' meglio e' / **a scream that can't get any better, it's**

e' un silenzio / **it's that silence**

che puo' diventare musica / **that can become music**
e il mio amore nel tuo amore e' / **it's my love inside your love**
E' l'amico e' / **A friend is**
il piu' deciso della compagnia / **the most decided from the companions**
e ti convincera' a non arrenderti / **and he'll convince you not to give up**
anche le volte / **even when**
che rincorri l'impossibile / **you're chasing the impossible**
perche' lui ha / **because he has**
l'amico ha / **a friend has**
il saper vivere che manca a te . . / **the knowledge of life, the one you're missing..**
ti spinge a correre / **He pushes you to run**
ti lascia vincere / **he lets you win**
perche' un amico punto e basta e' / **Because that's what a friend means.**
L'amico e' / **A friend is**
qualcosa che piu' ce n'e' meglio e' / **something that can't get any better**
e' un silenzio / **It's the silence**
che puo' diventare musica / **that can become music**
da cantare in coro io con te / **to sing along with you**
E' un coro e' / **It's a chorus, it's**
un grido che piu' si e' meglio e' / **a scream that can't get any better**
Oh Oh Oh Oh Oh Oh
Oh Oh Oh Oh Oh Oh Oh
e il mio amore nel tuo amore e' / **It's my love inside your love**
E' l'amico e' / **A friend is**

uno che ha molta gelosia di te / **someone who's jealous of you**

per ogni tua pazzia / **for each and every madness of yours**
ne fa una malattia / **he makes such a big deal**

tanto che a volte ti vien voglia / **so much that sometimes you want**

di mandarlo via / **to send him away**

pero' lui no / **But he doesn't leave**

l'amico no / **A friend, no**

per niente al mondo io lo perdero' .. / **I will not lose him, for anything in this world..**

litigheremo si / **We'll argue, it's true**

e lo sa lui perche' / **and he knows very well why**

eppure il mio migliore amico e' / **but still, he's my best friend**

L'amico e' / **A friend is**

qualcosa che piu' ce n'e' meglio e' / **something that can't get any better**

e' un silenzio / **It's the silence**

che puo' diventare musica / **that can become music**

da cantare in coro io con te / **to sing along with you**

E' un coro e' / **It's a chorus, it's**

un grido che piu' si e' meglio e' / **a scream that can't get any better**

Oh Oh Oh Oh Oh Oh

Oh Oh Oh Oh Oh Oh Oh

e il mio amore nel tuo amore e' / **It's my love inside your love**

L

"Amico è" is the anthem of friendship, the evergreen by Dario Baldan Bembo. In 1982 this song became a cult. The text is great and encourages us to reflect on how a true friendship should be. It 's wonderful that human understanding and living together by accepting each other and respecting different ideas and opinions.

"Amico è" e' l'inno dell'amicizia,un testo famoso scritto da Dario Baldan Bembo.Nel1982 questa canzone divenne molto famosa.Il testo incoraggia a riflettere sul vero valore dell'amicizia.E' meraviglioso che ci sia una mutua comprensione che nasce dalla convivenza e dal rispetto delle diverse opinioni.

QUEL MAZZOLIN DI FIORI

*Quel mazzolin di fiori
Che vien della montagna,
(twice)
E guarda ben che no 'l se
bagna
Che lo voglio regalar. (twice)*

This small bunch of flowers
That come from the
mountain, (twice)
Take care not to get it wet
Because I want to give it
away. (twice)

2nd verse

*Lo voglio regalare
Perchè l'è un bel mazzetto.*

(twice)

*Lo voglio dare al mio moretto
Questa sera quando 'l vien.*

(twice)

I want to give it away
Because it is a beautiful
small bouquet. (twice)
I want to give it to my little
dark-haired man
Tonight when he will come.
(twice)

3rd verse

*Sta sera quando 'l viene
Gli fo'na brutta cera (twice)*

E perchè sabato di sera

Ei no l'è vegnù da me. (twice)

Tonight when he will come
I'll look a sorry sight to him
(twice)
Because Saturday evening
He doesn't came home.
(twice)

4th verse

*No l'è vegnù da me,
L'è andà dalla Rosina. (twice)*

E perchè mi son poverina,

Mi fa pianger e sospirar.

(twice)

He doesn't came home,
He went at Rosina's house.
(twice)
And because I'm quite
unhappy,
He makes me weep and
sigh. (twice)

5th verse

*Mi fa pianger e sospirare
Sul letto dei lamenti. (twice)*

E che mai dirà la gente ?

Cosa mai diran di me ? (twice)

He makes me weep and sigh
On wailing bed. (twice)
And what else will people
say?
What will they say about

me? (twice)

6th verse

*Diran ch'io son tradita,
Tradita nell'amore (1), (twice)
E a me mi piange il cuore,
E per sempre piangerà. (twice)*

They will say I'm betrayed,
Betrayed in my love (1),
(twice)
And cry my heart,
And cry forever and ever.
(twice)

7th verse

*Abbandono il primo,
Abbandono il secondo, (twice)
Abbandono tutte il mondo
E non mi marido più. (twice)*

I abandon the first one,
I abandon the second one,
(twice)
I abandon everybody
And I'll never marry myself.
(twice)

MEANING

"Quel mazzolin di fiori" is a popular Italian song, composed by an anonymous author in the nineteenth century. This song, despite not having any relationship with the war, was the most sung by the Alpini during the First World War and since then it became famous everywhere in Italy.

Quel Mazzolin di fiori e' una canzone popolare Italiana composta nel diciannovesimo secolo da un autore anonimo.

Nonostante non abbia riferimenti alla Guerra veniva cantata dagli Alpini frequentemente durante la Prima Guerra Mondiale e da allora si e' diffusa in Italia come ricordo della guerra

LA CIOCIARA

**Quann 'la ciociara va alla mola, se n'farina tutta la vesta
nova**

**E quann la ciociara sè marita, chi gli da gliu spag' e chi la
ciocia**

**Quann' la ciociara è maritata, gliu spag' è rutt' e la ciocia
sfasciata, (2)**

**Ma po' pè la ciociara vè la guerra, marrucchin' n'coglie e
faccia n'terra**

**E pè n'n ce pensà a sta vergogna, facem' nà ballata cu la
zampogna**

Gli Marrucchin' passan' gliu' front' che pozz'n' piglià nà
palla n'front'
Aspettavam la liberazion, ma a chest ' infamità n'cè stea
ragion'
E dop' nov' mis' "na' criatura", figlia d' violenza e faccia
scura
Ma tu riman semp' nu beglie fior', n'n è stà n'famità a
macchià l'onor'
Tu n'hai nisciuna colpa la cosa è chiara, si femmena
d'onore si ciociara. (2)
La guerra mo è fenuta cagna gliu vent', de ste storie se ne
contano a cient a cient
Pè tutt' gli paise a chiana e a mont', gli segn' d' la guerra
pè tutt' quant' (2)

MEANING

The protagonists of the novel *La Ciociara* are Cesira, a peasant woman from Ciociara who moved to Rome after having married a Roman pizzicagnolo, and her daughter Rosetta, a shy teenager. Historical events determine a change in the lives of the two women. The occupation of Rome by the Nazi troops pushes them to take refuge in the Ciociaria mountains. In this historical context that changes quickly the two women begin to realize evil and malice, coming into contact with a world that until then had not perceived. On the other hand, despite the economic difficulties, the return to Ciociaria is for the two women a return to the homeland, to the origins and therefore also to innocence.

La protagonista della canzone erano Cesira una Contadina della Ciociaria che si trasferì a Roma dopo aver sposato un pizzicagnolo romano e sua figlia Rosetta. In questo nuovo contest le due donne iniziano a sviluppare una certa malizia . Il ritorno in ciociaria,nonostante le difficoltà' economiche rappresenta per loro un ritorno alla loro innata genuinita' e innocenza.

O' SOLE MIO

Che bella cosa na jurnata 'e sole,
n'aria serena doppo na tempesta!
Pe' ll'aria fresca pare gia' na festa...
Che bella cosa na jurnata 'e sole.

Ma n'atu sole
Cchiu' bello,oi ne'.
'O sole mio
Sta 'nfronte a te!
'O sole, 'o sole mio
Sta 'nfronte a te!
Sta 'nfronte a te!

Quanno fa notte e 'o sole
Se ne scenne,
me vene quase 'na malincunia;
Sotto 'a fenesta toia restarria
Quanno fa notte e 'o sole

Se ne scenne.

O SOLE MIO

What a wonderful thing a sunny day
The serene air after a thunderstorm
The fresh air, and a party is already going on...
What a wonderful thing a sunny day.

But another sun,
that's brighter still
It's my own sun
that's in your face!
The sun, my own sun
It's in your face!
It's in your face!

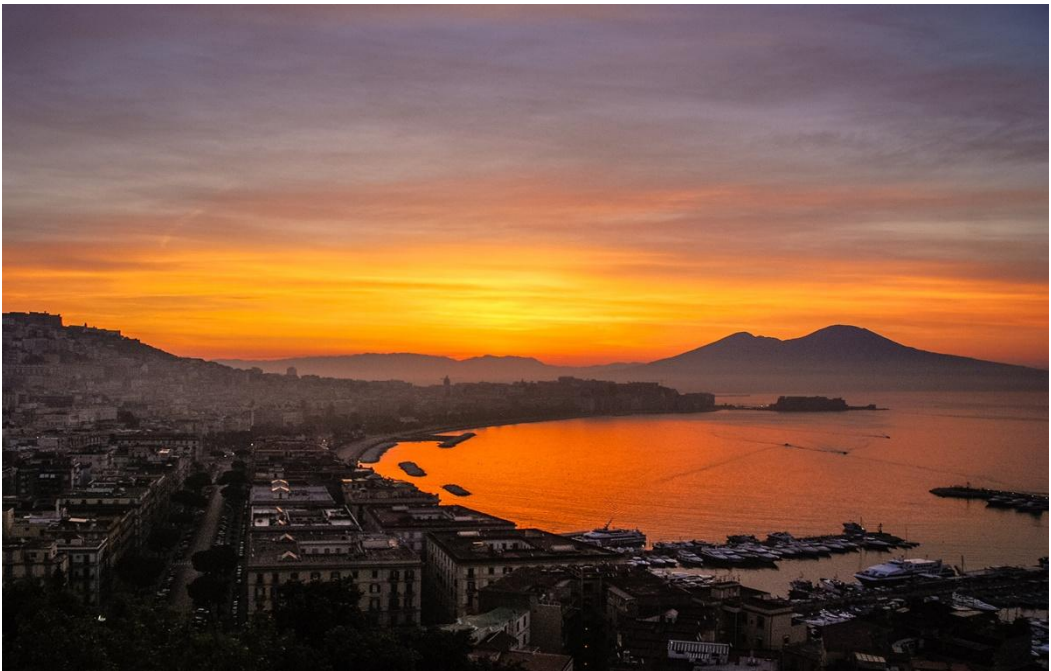
When night comes and the sun has gone down,
I start feeling blue;
I'd stay below your window
When night comes and the sun has gone down.

But another sun,
that's brighter still
It's my own sun
that's in your face!
The sun, my own sun
It's in your face!
It's in your face!

MEANING

O Sole mio is a Neapolitan song published in 1898 and known all over the world.

The music seems to have been inspired by a splendid sunrise on the Black Sea and, above all, by the noble woman Olivia Anna Maria Vignati-Mazza called "Nina", wife of Senator Giorgio Arcoleo

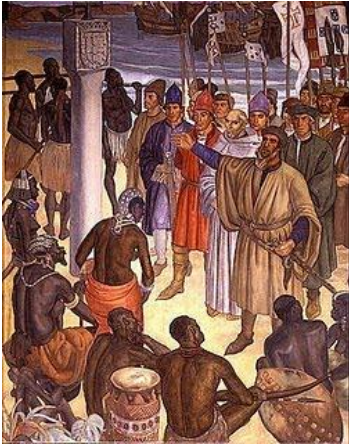

***MUSIC: A MELODIC METHODOLOGY into
TEACHING and LEARNING***

PORTUGAL

COLONIZAÇÃO / COLONIZATION

Portuguese colonization of african territories - 14th century.

Portuguese colonial territories - Twentieth century.

Título – <i>Queda do Império</i>	Title - Fall of the Empir
Perguntei ao vento	I asked the wind
Onde foi encontrar	Where did you find
Mago sopro encanto	Mage blow charm
Nau da vela em cruz	Cross sail nautical
Foi nas ondas do mar	It was in the waves of the sea
Do mundo inteiro	Worldwide
Terras da perdição	Lands of doom
Parco império mil almas	Meager empire a thousand souls
Por pau de canela e Mazagão	For cinnamon stick and Mazagão
Pata de negreiro	Slave's foot
Tira e foge à morte	Take and flee to death
Que a sorte é de quem	What luck is who
A terra amou	Earth loved
E no peito guardou	And in the chest he kept
Cheiro da mata eterna	Smell of the eternal forest
Laranja Luanda	Orange Luanda
Sempre em flor.	Always in bloom.
Letra e Música de Vitorino	Vitorino Lyrics and Music

CONTEXTUALIZAÇÃO

Durante o período da Ditadura Portugal esteve envolvido num conflito militar - A Guerra Colonial (1961 - 1974) com os territórios coloniais que desejavam obter a independência. Esta guerra prolongou-se por treze longos anos e foi um dos episódios mais dramáticos da História de Portugal. Estes territórios africanos, como por exemplo, Angola, Moçambique, Guiné entre muitos outros, pertenciam a Portugal desde o período dos Descobrimentos Marítimos, no entanto, Portugal não soube ao longo da História retirar desses territórios senão riqueza, explorando de forma ávida as populações locais em nome do enriquecimento.

Este poema fala-nos de aspetos negros da colonização portuguesa fazendo referência à escravatura, ao tráfico negreiro. Fala-nos ainda das “almas” que se perderam na ambição de ter acesso à canela e a cidades importantes.

Recorrendo a um tom melódico, o autor aproveita a segunda parte da música para elevar aqueles que conseguiram permanecer nesses territórios usufruindo da sua cultura, da sua paisagem, das suas gentes

Ainda hoje a descolonização de África é um tema marcante na sociedade portuguesa, que gera muita controvérsia.

CONTEXTUALIZATION

During the period of the Dictatorship Portugal was involved in a military conflict - The Colonial War (1961 - 1974) with the colonial territories that wanted to obtain the independence. This war lasted for thirteen long years and was one of the most dramatic episodes in the history of Portugal. These African territories, such as Angola, Mozambique, Guinea and many others, had belonged to Portugal since the period of the Maritime Discoveries. Nevertheless, Portugal did not know throughout history to take away from these territories but wealth, eagerly exploiting the local populations in the name of enrichment.

This poem speaks to us of black aspects of the Portuguese colonization referring to the slavery, the slave traffic. He also tells us about the "souls" lost in the ambition to have access to cinnamon and important cities.

Recording to a melodic tone, the author takes advantage of the second part of the song to raise those who have managed to stay in these territories enjoying their culture, their landscape, their people.

Even today the decolonization of Africa is a striking theme in Portuguese society, which generates much controversy.

**SAUDADE /
MISSING**

Amália Rodrigues,
portuguese singer.

Título - <i>Partindo-se</i>	Title - <i>Leaving</i>
<p>Senhora, partem tam tristes meus olhos por vós, meu bem, que nunca tam tristes vistes outros nenhuns por ninguém.</p> <p>Tam tristes, tam saudosos, tam doentes da partida, tam cansados, tam chorosos, da morte mais desejosos cem mil vezes que da vida.</p> <p>Partem tam tristes os tristes, tam fora d' esperar bem, que nunca tam tristes vistes outros nenhuns por ninguém.</p>	<p>Ma'am, go away sad. my eyes for you, my darling, You've never seen sad eyes. others none by anyone.</p> <p>They are sad, conditions, they are tired, they are tearful, of death most desirous hundred thousand times that of life.</p> <p>The sad, sad, tam out d 'expect well, You've never seen sad eyes. others none by anyone.</p>
<p>Poem by João Roiz de Castelo-Branco in Antologia do Cancioneiro Geral de Garcia de Resende, 15 th century.</p>	

CONTEXTUALIZAÇÃO

O que é o fado?

O Fado (destino) é um estilo musical português. Geralmente é cantado por uma só pessoa (fadista) e acompanhado por uma guitarra clássica (nos meios fadistas denominada *viola*) e uma guitarra portuguesa.

O fado foi elevado à categoria de Património Cultural e Imaterial da Humanidade pela UNESCO em 2011.

O fadista canta o sofrimento, a saudade de tempos passados, a saudade de um amor perdido, a tragédia, a desgraça, a sina e o destino, a dor, amor e ciúme, a noite, as sombras, os amores, a cidade, as misérias da vida, critica a sociedade. Exprime, na maior parte das vezes, a tristeza de um povo, a sua amargura pelas dificuldades que vive, mas capaz de induzir esperança

Durante as décadas de 30 e 40, o cinema, o teatro e a rádio vão projetar esta canção para o grande público, tornando-a de alguma forma mais comercial. A figura do fadista nasce como artista. Esta foi a época de ouro do fado onde os tocadores, cantadores saem das vielas e recantos escondidos para brilharem nos palcos do teatro, nas luzes do cinema, para serem ouvidos na rádio ou em discos.

CONTEXTUALIZATION

What is fado?

Fado (destiny) is a Portuguese musical style. It is usually sung by one person (fadista) and accompanied by a classical guitar (in the fadistas means denominated viola) and a Portuguese guitar.

Fado was elevated to the category of Cultural and Intangible Heritage of Humanity by UNESCO in 2011.

Portuguese guitar.

The fadista sings the suffering, the longing for times past, the longing for a lost love, tragedy, misery, fate and destiny, pain, love and

Painel do Fado, painted by José Malhoa.

jealousy, night, shadows, loves, city, the miseries of life, criticizes society.

It expresses, for the most part, the sadness of a people, its bitterness for the difficulties it lives, but capable of inducing hope During the 1930s and

1940s, cinema, theater and radio will project this song to the general public, making it somewhat more commercial. The figure of the fado singer is born as an artist. This was the golden age of the fado where the players, singers come out of the alleys and hidden corners to shine on the theater stage, in the cinema lights, to be heard on the radio or on discs

CONTEXTUALIZAÇÃO

Este poema foi escrito no século XV, por um nobre chamado João Ruiz de Castelo-Branco. Neste tema o autor fala da partida e da saudade.

Por que razão partiam estes homens?

Os novos valores que surgiram, a partir do século XV, associados quer ao crescimento das cidades, quer ao interesse material viram nas navegações e a exploração de outras terras uma forma de enriquecimento e obtenção de lucro na atividade comercial. Por isso, no século XV os marinheiros partiam para o mar contribuindo para o período que ficou conhecido como o período das descobertas marítimas. Deixavam para trás as suas famílias e embarcavam nas caravelas rumo ao desconhecido, sem saber se algum dia voltariam. Levavam consigo uma enorme saudade mas uma grande vontade de ter uma vida melhor.

Por que razão este poema foi cantado no século XX?

Este poema foi recuperado século XX e cantado por Amália Rodrigues na década de 1960. O poema falava da partida e em Portugal, em 1960, a emigração era uma realidade à qual praticamente nenhuma família escapava.

Entre 1950 e 1970 saíram de Portugal cerca de 980 mil pessoas com destino a muitas partes do mundo. Os fatores que explicam estes números foram as difíceis condições de vida que tinham em Portugal,

o regime político ditatorial e a guerra colonial. Em 2013 terão emigrado, cerca de 110 mil portugueses por motivos relacionados com a grave crise económica e a falta de emprego qualificado.

CONTEXTUALIZATION

In this theme written on 15th century the author speaks of departure and longing. The man leaves and the lady stays.

Compared with the songs of love and love troubadours, what we have here is that instead of the female-lyrical singing the departure of his friend, who sings now is a male in a lyrical self-suffering of his departure, addressed to his lady. But unlike the love songs, there is not a relationship of vassalage with the lady. The word lady present in the first verse of the poem, no longer characterizes this relationship, would be another form of gallantry on the part of the boy.

Why did these men leave?

The new values that emerged as from the fifteenth century, associated with the growth of cities and with material interest, saw in navigation and the exploitation of other lands a form of enrichment and profit-making in commercial activity. Therefore, in the fifteenth century the sailors left for the

sea contributing to the period that became known as the period of maritime discoveries. They left behind their families and embarked in the caravels towards the unknown,

not knowing if they would ever return. They carried with them a great longing but a great desire to have a better life.

Portuguese sailors, 15th century.

Why was this poem sung in the twentieth century?

This poem was recovered from twentieth century and sung by Amália Rodrigues in the 1960s. The poem talks about a departure and in Portugal in 1960, emigration was a reality to which practically no family escaped.

Between 1950 and 1970, about 980,000 people left Portugal to reach many parts of the world. The factors that explain these numbers were the difficult conditions of life they had in Portugal as the dictatorial political regime and the colonial war.

CASA PORTUGUESA / PORTUGUESE HOUSE

FADO / DESTINY

Typical house in a rural area - south of Portugal.

Advertising poster of Salazar regime.

Título - Casinha portuguesa	Title - Portuguese little house
<p>Numa casa portuguesa fica bem Pão e vinho sobre a mesa E se à porta humildemente bate alguém, Senta-se à mesa com a gente Fica bem essa fraqueza, fica bem, Que o povo nunca a desmente A alegria da pobreza Está nesta grande riqueza De dar, e ficar contente</p> <p>Quatro paredes caiadas, Um cheirinho à alecrim, Um cacho de uvas doiradas, Duas rosas num jardim, Um São José de azulejo Mais o sol da primavera, Uma promessa de beijos Dois braços à minha espera É uma casa portuguesa, com certeza! É, com certeza, uma casa portuguesa!</p> <p>No conforto pobrezinho do meu lar, Há fartura de carinho A cortina da janela e o luar, Mais o sol que bate nela Basta pouco, pouquinho pra alegrar Uma existência singela É só amor, pão e vinho E um caldo verde, verdinho</p>	<p>In a Portuguese house it is well Bread and wine on the table And if the door humbly beats someone, Sit at the table with us. This weakness is good, it's okay, That the people never deny it The joy of poverty It is in this great wealth To give, and to be content</p> <p>Four whitewashed walls, A smell of rosemary, A bunch of dolled grapes, Two roses in a garden, A Saint Joseph's Tile But the sun of spring, A promise of kisses Two arms waiting for me It's a Portuguese house, for sure! It is, of course, a Portuguese house!</p> <p>In the poor comfort of my home, There is plenty of affection The curtain of the window and the moonlight, Plus the sun that hits her It's enough, little bit to brighten up A simple existence It's just love, bread and wine.</p>

<p>A fumar na tijela Quatro paredes caiadas, Um cheirinho à alecrim, Um cacho de uvas doiradas, Duas rosas num jardim, Um São José de azulejo Mais o sol da primavera, Uma promessa de beijos Dois braços à minha espera</p> <p>É uma casa portuguesa, com certeza! É, com certeza, uma casa portuguesa! É uma casa portuguesa, com certeza! É, com certeza, uma casa portuguesa!</p>	<p>And a green broth, blue whiting To smoke in the bowl Four whitewashed walls, A smell of rosemary, A bunch of dolled grapes, Two roses in a garden, A Saint Joseph's Tile But the sun of spring, A promise of kisses Two arms waiting for me</p> <p>It's a Portuguese house, for sure! It is, of course, a Portuguese house! It's a Portuguese house, for sure! It is, of course, a Portuguese house!</p>
<p>Poema de Reinaldo Ferreira e Vasco de Matos Sequeira Música de Artur Fonseca</p>	<p>Poem by Reinaldo Ferreira and Vasco de Matos Sequeira Music by Artur Fonseca</p>

UMA CASINHA PORTUGUESA, NO PORTUGAL DE 1953.

Entre 1933 e 1974 Portugal viveu num regime ditatorial. O fado tradicional dos anos 30, 40 e 50, nesse sentido, tem por hábito falar da escassez, da pobreza e da humildade da condição da gente do povo. No entanto, contrariando a tendência do fado, esta letra, fala do sabor do pão e do vinho oferecidos a quem bate à porta, a “alegria da pobreza”, o “fumar da tigela”, o ambiente modesto da casa, do “conforto pobrezinho do meu lar”, o “pouco, pouquinho” que basta “para alegrar uma existência singela”, entrelaçando-se com o registo do amor e do carinho de quem oferece hospitalidade...

Para o povo, para os emigrantes este fado é a memória e a história das suas infâncias e vidas, ao ouvirem esta música veem a descrição da realidade que conheceram, o resumo de suas vidas.

No entanto ainda há quem a veja como uma forma de propaganda cinzenta de outros tempos, mais concretamente ao período da Ditadura (1933-1977).

A PORTUGUESE HOUSE, IN PORTUGAL OF 1953.

Between 1933 and 1974 Portugal lived in a dictatorial regime. The traditional fado of the 30s, 40s and 50s, in this sense, has a habit of speaking about the scarcity, poverty and humility of the people's condition. However, contrary to the tendency of fado, this poem speaks of the taste of bread and wine offered to those who knock on the door, the "joy of poverty", the "smoking of the bowl", the modest environment of the house, "comfort poor little of my home, "the" little, little little "that suffices" to brighten a simple existence ", intertwined with the register of love and affection of those who offer hospitality ... For the people, for the emigrants this fado is the memory and the history of their childhoods and lives, when listening to this music they see the description of the reality that they knew, the summary of their lives. However, there are still those who see it as a form of propaganda of other times, more concretely to the period of the Dictatorship (1933-1977)

TRADIÇÕES / TRADITIONS

Popular tradition - Cow on fire.

Título – Vaca de Fogo	Title - Cow on fire
À porta daquela igreja Vai um grande corropio À porta daquela igreja Vai um grande corropio	At the door of that church It's a big confusion At the door of that church It's a big confusion
Às voltas de uma coisa velha Reina grande confusão Às voltas de uma coisa velha Reina grande confusão	Around an old thing It reigns great confusion Around an old thing It reigns great confusion
Os putos já fogem dela Deitam fogo a reventar Os putos já fogem dela Deitam fogo a reventar Soltaram uma vaca em chamas Com um homem a guiar Soltaram uma vaca em chamas Com um homem a guiar	The kids are already running away from her.Fire a bust The kids are already running away from her.Fire a bust They released a burning cow With a man to guide They released a burning cow With a man to guide
São voltas Ai, amor, são voltas São as voltas	Are twists Oh love, they're twists. Are the turns

<p>São as voltas da maralha Ai, são voltas Ai, amor, são voltas São as voltas da canalha Ai, são voltas, sete voltas São as voltas da maralha Ai, são voltas, sete voltas São as voltas da canalha</p> <p>À porta daquela igreja Vive o ser tradicional À porta daquela igreja Vive o ser tradicional</p> <p>Às voltas de uma coisa velha E não muda a condição Às voltas de uma coisa velha E não muda a condição</p> <p>À porta daquela igreja Vai um grande corropio À porta daquela igreja Vai um grande corropio Às voltas de uma coisa velha Reina grande confusão Às voltas de uma coisa velha Reina grande confusão São voltas Ai, amor, são voltas São as voltas São as voltas da maralha Ai, são voltas Ai, amor, são voltas São as voltas da canalha Ai, são voltas, sete voltas São as voltas da maralha Ai, são voltas, sete voltas São as voltas da canalha</p>	<p>They are the turns of the crowd Ai are twists Oh love, they're twists. It's the kids turn Ai, there are laps, seven laps They are the turns of the crowd Ai, there are laps, seven laps It's the kids turn</p> <p>At the door of that church Live the traditional being At the door of that church Live the traditional being</p> <p>Around an old thing And it does not change the condition Around an old thing And it does not change the condition</p> <p>At the door of that church It's a big confusion At the door of that church It's a big confusion Around an old thing It reigns great confusion Around an old thing It reigns great confusion Are twists Oh love, they're twists. Are the turns They are the turns of the crowd Ai are twists Oh love, they're twists. It's the kids turn Ai, there are laps, seven laps They are the turns of the crowd Ai, there are laps, seven laps It's the kids turn</p>
<p>Letra e Música de Madredeus, 1987.</p>	<p>Lyrics and Music Madredeus, 1987.</p>

CONTEXTUALIZAÇÃO

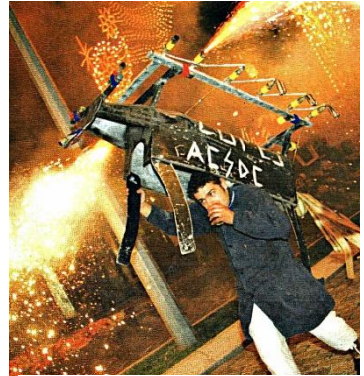
A Vaca de Fogo, é uma caixa pirotécnica em forma de vaca, que no dorso sustenta uma grelha com fogo (pirotecnia) e é carregada por um homem que a coloca às costas e percorre as ruas, com a "vaca" a disparar fogo para todos os lados. É uma tradição muito antiga, no entanto perigosa, mas que tem perdurado.

A Vacas-de-Fogo têm a sua origem nas **touradas noturnas**, realizadas em **Creta por gregos e romanos**, e também nas conquistas e batalhas. Nestas, o touro cumpriam ainda uma **importante função estratégica e militar**. Aos chifres dos animais os guerreiros prendiam lenha e panos embebidos em gordura, aos quais ateavam fogo. Depois, os animais eram conduzidos em manadas até às cercanias do acampamento inimigo onde, com o alastrar do fogo, ficavam enfurecidos e investiam com vigor contra o inimigo. Através do ritual do fogo, o homem celebra o renascimento da vida e do seu elemento purificador, precisamente quando ocorre o solstício de verão ou seja, no dia mais longo do ano. Por seu turno, a vaca constitui um dos animais que se encontra simbolicamente associado aos ritos de fertilidade.

Com a conversão dos povos da Península Ibérica ao Cristianismo, estes ritos foram sendo incorporados nomeadamente nas festas são-joaninas.

CONTEXTUALIZATION

The *Cow of Fire* is a cow-shaped pyrotechnic box, which on the back supports a grate with fire (pyrotechnics) and is carried by a man who puts it on his back and walks the streets, with the "cow" firing fire at everywhere. It is a very old tradition, however dangerous, but it has

Man carry a cow on fire.

endured. The *Cows of Fire* have their origin in the nocturnal bullfights, carried out in Crete by Greeks and Romans, as well as in the conquests and battles Mediterranean. In these, the bull still fulfilled an important strategic and military function. To the horns of the animals the warriors held firewood and cloths soaked in fat, which they set fire to. Then the animals were driven in droves to the vicinity of the enemy camp where, with the spread of the fire, they were enraged and invested vigorously against the enemy. Through the ritual of fire, man celebrates the rebirth of life and its purifying element, precisely when the summer solstice - constituting the longest day of the year. For its part, the cow is one of the animals symbolically associated with fertility rites. With the conversion of the peoples of the Iberian Peninsula to Christianity, these rites were being incorporated, in particular, in the Saint-John festivals.

CANÇÃO DE INTERVENÇÃO / INTERVENTION SONG

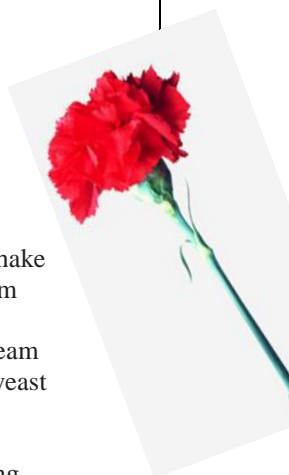

Manifestations against de dictatorial government

Poster denouncing the lack of freedom of expression.

Título – Pedra Filosofal	Title - Philosophical stone
<p>Eles não sabem que o sonho é uma constante da vida tão concreta e definida como outra coisa qualquer como esta pedra cinzenta em que me sento e descanso como este ribeiro manso em serenos sobressaltos como estes pinheiros altos que em verde e oiro se agitam como estas árvores que gritam em bebedeiras de azul eles não sabem que sonho é vinho, é espuma, é fermento bichinho alacre e sedento de focinho pontiagudo que fuça através de tudo no perpétuo movimento.</p>	<p>They do not know that the dream it is a constant of life so concrete and defined like anything else like this gray stone in which I sit and rest like this gentle stream in serene gusts like these tall pine trees which in green and gold shake Like these trees that scream in booze in blue they do not know what dream it is wine, it is foam, it is yeast alacre and thirsty bug pointed muzzle that fills through everything no perpetual motion.</p>
<p>Eles não sabem que o sonho é tela é cor é pincel</p>	<p>They do not know that the dream it's screen is color is brush</p>

<p>base, fuste ou capitel arco em ogiva, vitral</p> <p>Pináculo de catedral contraponto, sinfonia máscara grega, magia que é retorta de alquimista</p> <p>mapa do mundo distante Rosa dos Ventos Infante caravela quinhentista que é cabo da Boa-Esperança</p> <p>Ouro, canela, marfim florete de espadachim bastidor, passo de dança Columbina e Arlequim</p> <p>passarola voadora pára-raios, locomotiva barco de proa festiva alto-forno, geradora</p> <p>cisão do átomo, radar ultra-som, televisão desembarque em foguetão na superfície lunar</p> <p>Eles não sabem nem sonham que o sonho comanda a vida e que sempre que o homem sonha o mundo pula e avança como bola colorida entre as mãos duma criança.</p> <p>In <i>Movimento Perpétuo</i>, 1956</p>	<p>base, shaft or capital arch in ogive, stained glass</p> <p>Cathedral pinnacle counterpoint symphony Greek mask, magic which is an alchemist's retort</p> <p>distant world map Rosa dos Ventos Infante sixteenth caravel which is the Cape of Good Hope</p> <p>Gold, cinnamon, ivory swordsman's foil frame, dance pitch Columbine and Harlequin</p> <p>flying saucer lightning rods, locomotive festive bow boat blast furnace, generator</p> <p>atom split, radar ultrasound, television rocket landing on the lunar surface</p> <p>They do not know nor dream. that dream commands life and that whenever man dreams the world jumps and advances like colorful ball in the hands of a child.</p> <p>In <i>Perpetual Motion</i>, 1956</p>
<p>Poema de António Gedeão Música de Manuel Freire</p>	<p>Poem by António Gedeão Music by Manuel Freire</p>

CONTEXTUALIZAÇÃO

A música era um poema de António Gedeão chamado "Movimento perpétuo" de 1956 e a intenção desse poema, (mais tarde música de Manuel Freire, 1969), era criticar o regime que amordaçava o povo triste e pobre que na sua maioria não podia sonhar. A música/poema faz um apelo ao sonho e à esperança num tempo de ditadura.

CONTEXTUALIZATION

The song was a poem by António Gedeão called "Perpetual Motion" of 1956 and the intention of this poem, (later music by Manuel Freire, 1969), was to criticize the regime that gagged the sad and poor people that most could not dream. The music / poem makes an appeal to the dream and the hope in a time of dictatorship.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

***MUSIC: A MELODIC METHODOLOGY in TEACHING and
LEARNING
I.E.S PABLO RUIZ PICASSO***

ROMANIA

2018/2020

‘Songs: Not Only Tunes, but the Mentality of a Nation’ is a final product for the first project Learning, Teaching and Training Activities. The aims have been to show our country's history, main events, mentality and human values, as they are revealed in songs such as folk ones, ballads or other types that each country has. The lyrics and explanations are both in English and in each partner school's mother tongue, in our case, in Romanian. Moreover, each song analysis is in connection with the traditions of the country and its national identity.

Every partner school's presentation has been made in a Word document and all of them will form a booklet, which, together with the DVD containing the songs that have been analysed, will make up this final product. The DVD contains the songs that the Romanian team has chosen for this outcome and that are analysed in this booklet.

DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE!

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,

În care te-adânciră barbarii de tirani!

Acum ori niciodată, croiește-ți altă soarte,

La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Înalță-ți lata frunte și caută-n giur de tine,
Cum stau ca brazi în munte voinici sute de mii;
Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în stâne,
Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii!

RAISE UP, ROMANIAN!

Raise up, Romanian, from your deadly sleep,
In which your barbaric oppressors damned you!
Now, or never, devise yourself another destiny
to which, even your cruel enemies should bow!

Now, or never, let's prove to the world
That in these arms some Roman blood still flows,

And that in our chests we proudly nurture
A triumphant name in battles, a Trajan's name!

Raise your wise forehead, and gaze around you to see
How hundreds of thousand stout lads stand like fir trees;
A voice they are just waiting, and, like wolves in a
sheepfold, they will go for,
Elders, men, teens, boys, from the mountains and plains.

Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
"Viața-n libertate ori moartea!" strigă toți.

Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
Dar noi, pătrunși la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!

O mamă văduvită de la Mihai cel Mare
Pretinde de la fii-și azi mână d-ajutori,
Și blastămă cu lacrimi în ochi pe orișicare,
În astfel de pericol s-ar face vânzători!

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, viclene uneltiri!

De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când patria sau mama, cu inima duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc!

Behold mighty shadows, Mihai, Ștefan, Corvine,
Romanian nation, your great-grandchildren,
With armed arms and with your temper veins

„Life in freedom, or death!” they all shout.

Envy’s wickedness was destroying you,
And blind disunion at Milcov and Carpathians!
But we, touched by our holly freedom,
Vow that we will join hands to be brothers forever!

A mother who has become a widow since Michael the
Great,
Today asks from her sons a helping hand,
And with tears in eyes curses whomsoever,
In this great peril, a traitor will become!

From lightning should he perish, from thunder,
Whomsoever will back down from our glorious stand,
When our fatherland or mother, with tender hearth,
Will ask us to cross through fire and sword!

N-ajunse iataganul barbarei semilune,

A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vără cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!

N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,
Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, viclene uneltiri!

Preoți, cu crucea-n frunte căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost'pământ!

Is not the yataghan of the barbarian Crescent enough,

Of whose fatal wounds we feel even today;
Now the knout is entering our ancestral heartland,
But Lord is our witness that if still alive we will not receive
this!

Is not the despotism with all its blindness enough,
Of whose yoke, like cattle, for centuries we have been
baring;
Now the cruel ones, in their pride, are trying,
To take away our language, but only dead we will surrender
it!

Romanians from four corners, now or never,
Unite in consciousness, unite in senses!
Proclaim throughout the world that the Danube is stolen
Through intrigue and force, deceitful conspiracies!

Priests with the cross in vanguard as the army is Christian,
The motto is freedom and its goal is holly.
We rather die in battle, in full glory,
Than be slaves in our ancient land again!

„Deșteaptă-te române” reprezintă imnul de stat al României, menit să-i îmbărbăteze pe români în cele mai grele momente ale istoriei lor, prin versurile care îi îndeamnă la luptă, la (re)deșteptare. Imnul actual al României a apărut în contextul Revoluției de la 1848, atunci când poetului Andrei Mureșanu îi revine misiunea compunerii unui cântec de luptă care să mobilizeze masele. Poezia a fost publicată în numărul 25 din 21 iunie 1848 al „Foi pentru minte, inimă și literatură” sub titlul „Răsunset”. Cât despre muzică, Anton Pann este considerat autorul melodiei. Potrivit documentelor vremii, la 29 iulie 1848 s-a intonat oficial pentru prima dată, în cadrul unei manifestări care a avut loc în Grădina Publică din Râmnicu Vâlcea. Prima înregistrare a melodiei s-a făcut pe disc în 1900 în S.U.A., în interpretarea solistului Alexandru Pascu, iar în 1910 corul „Ion Vidu” din Ludoj a înregistrat pentru prima dată pe disc varianta corală.

Începând din 1848, „Deșteaptă-te române” a devenit important pentru români datorită mesajului de patriotism și de libertate pe care îl poartă în el. A fost cântat cu ocazia fiecărui conflict în România, transmițând curaj în momentele cruciale ale istoriei. Pe 22 decembrie 1989, în timpul revoluției, imnul s-a înălțat pe străzi, însoțind uriașele mase de oameni, risipind frica de moarte și unind întregul popor în sentimentele nobile ale momentului. Astfel, instituirea sa ca imn național a venit de la sine, impunându-se generalizat sub formidabila presiune a manifestanților și înlocuind vechiul imn din perioada comunistă.

Titlul imnului este în același timp social și național: social, deoarece impune o permanentă stare de a asigura tranziția către o lume nouă, național, deoarece alătură această deșteptare tradiției istorice.

“Raise up, Romanian” is Romania’s national anthem, destined to encourage the Romanian people in their hardest times in history, due to the lyrics which stimulate them to fight, to awake one more time. This anthem appeared within the context of the 1848 Revolution, when poet Andrei Muresanu was asked to write a fight song in order to rally the Romanians to this struggle. The poem, originally named “Echo”, was published in the 25 th number of the magazine “Page for mind, heart and literature”, on June 21st 1848. As for the music, Anton Pann is considered the composer. Based on documents, it was officially sung for the first time by a group of young revolutionary men during a gathering in the Public Garden of Râmnicu Vâlcea. It was first recorded on disc in 1900, in the USA, played by the pianist Alexandru Pascu and in 1910, the choir “Ion Vidu” from Lugoj made the first choral recording.

Starting with 1848, “Raise up, Romanian” became important to all Romanians due to the patriotism and freedom message it carries within. It was sung during all conflicts in the Romanian history in order to spread courage among people. During the 1989 revolution, on December 22nd, the song was widely sung in the streets, accompanying the masses, dispersing the fear of death and

unifying the entire people under the noble feelings of the moment. Thus, becoming the national anthem only came natural as the marchers during the December Revolution imposed that the old anthem from the communism should be replaced by this.

The anthem's title has a double meaning: social, because it imposes a permanent state to ensure the transition to a new world, and national, because it joins this awakening to the historic tradition.

Imnul conține acest sublim „acum ori niciodată”, prezent și în alte imnuri naționale, de la „paion”-ul grecilor până la imnul francez. În text, se arată originea poporului român și mândria de a fi român prin intermediul metaforelor ”roman” și ”Traian”. Comparațiile ”stau ca brazii” și ”sar ca lupii”, alături de enumerația ”bătrâni, bărbați, juni, tineri” evidențiază trăsăturile românilor, măreția și vitejia lor. Este lansat și un blestem, conform tradiției populare, împotriva trădătorilor și celor lași: ”De fulgerele să piară, de trăznet și pucioasă”. Versurile sugerează perioadele de asuprire la care a fost supus neamul românesc, precum și jurământul poporului de a apăra identitatea națională al cărei simbol este limba. Poetul dorește o unitate nu numai la nivelul năzuințelor politice, dar și în privința sentimentelor: ”Uniți-vă-n cuget, uniți-vă-n simțiri”.

Ultima strofă constituie și ea un legământ la lupta pentru independență, luptă care are ca deviză ”libertate” și care este ocrotită de divinitate, evidențiindu-se astfel credința

ortodoxă a poporului român, componentă de bază a mentalității noastre.

Autorul pune în evidență trăsăturile poporului nostru: curajul, vitejia, dorința de libertate, de unitate, dragostea de patrie. Această poezie exprimă sentimente de dragoste și admirație pentru popor, mândrie patriotică și respect pentru eroii neamului nostru care au murit pentru noi ca să ne ofere o soartă, un trai mai bun, un viitor glorios. Imnul este și un fel de testament, făcând referire la istoria zbuciumată a tuturor românilor și îndrumând bătrânii și tinerii să lupte pentru libertate, pentru a lăsa ceva în urma noastră, pentru copiii noștri, pentru o viață mai bună trăită în demnitate și integritate.

The anthem contains “now or never”, that appears also in other anthems, from the Greek “paion” till the French anthem. The lyrics show the Latin origin of the Romanian people and the pride of being Romanian through the metaphors “Roman” and “Trajan”. Regarding the Romanian men, whether they are “elders, men, teens, boys”, they are “standing tall as trees” and “jumping as the wolves”, thus, the author emphasizes some of Romanians’ features, their greatness and their courage. Towards the end of the song, we can also identify a curse, one of our ancestors’ popular traditions, against traitors and cowards: “From lightning should he perish, from thunder and brimstone”. The poet talks about the unity of political aspirations, but also concerning our national feelings: “Unite in consciousness, unite in senses!”

The last verse consists in a pledge to fight for independence, a battle whose motto is “freedom”, and which is protected by divinity, emphasizing the Romanians’ religion as part of our mentality.

The author emphasizes some of our features: courage, bravery, will of freedom, of unity and our love for our dear country. This poem expresses love and the admiration for our people, our national pride and the respect for our national heroes who sacrifice their lives for us to have a better life, a brighter future. The anthem is also a patriotic will, talking about our troubled history and guiding all men to fight for freedom in order to leave something behind for those to come, for our children, for a dignified and righteous life.

CÂNTECUL IANCULUI

Din codrii pe plai la vale,
Venea un voinic călare,
În suflet cu supărare,
Falnic și viteaz fecior,
Craiul mândru al munților,
Iancu-n fruntea moșilor.

Sus, sus, sus, la munte sus,
Sus, sus, sus, române sus,
Acolo și Iancu-i dus,
La Vidra de Sus.

S-a oprit s-adape calul,
De sub brâu și-a scos cabalul
Și-n doină și-a plâns amarul.
“Mureș apă argintie
De-o fi să caz în robie,
Să trimiți în munți solie.

IANCU'S SONG

From the forests to the valley,
There came a sturdy lad riding,
In his soul with grief,

A glorious and brave lad,
The proud prince of the mountains,
Iancu, leading the Moți people.

Up, up, up, up in the mountain,
Up, up, up, Romanian, Up,
There is where Iancu's gone,
At Vidra de Sus.

He stopped to give his horse a drink of water,
Beneath his belt he took out his flute
And in his song he cried his sorrow.
" The Mureș, you silver water,
If I were to be in bondage,
Send a message in the mountains.

Sus, sus, sus, la munte sus,
Sus, sus, sus, române sus,
Acolo și Iancu-i dus,
La Vidra de Sus.

Să lovești cu malul tău
Toți dușmanii ce vor rău,
Să lovești cu malul tău
Toți dușmanii ce vor rău,

Să știe mâna straină.
Că și apa ta-i română
Să știe mâna straină.
Că și apa ta-i română

Strigă Bărnăț din Sibiu,
Că Ardealu'nu-i pustiu
Iar flăcăi sânt zeci și mii.
Strigă Iancu de la munte
,Nu te teme, măi Axente!
Că și eu viu de la munte.

Sus, sus, sus...

Up, up, up, up in the mountain,

Up, up, up, Romanian, Up,
There is where Iancu's gone,
At Vidra de Sus.

You should hit with your banks
All the enemies that want to harm us,
You should hit with your banks
All the enemies that want to harm us.

So that the foreign party should know
That even your water is Romanian.
So that the foreign party should know
That even your water is Romanian.

Bărnăț is shouting from Sibiu,
That Ardealu's not deserted
And the lads are tens and thousands.
Iancu is shouting from the mountain
'Do not be afraid, Axente,
That I come from the mountain, too'

Up, up, up ...

Acest cântec își are originea în regiunea numită Țara Moșilor care este situată în Munții Apuseni, în Transilvania, în partea de sus a râurilor Arieș și Crișul Alb. Este interpretat de Veta Biriș care a readus la viață cântecele moșilor, interzise în perioada comunismului, acestea transmitând, în general, un mesaj patriotic, despre trăiri, doruri și bucurii.

Prin intermediul versurilor și interpretării, „Cântecul Iancului” a devenit un simbol al patriotismului românesc și descrie nu numai dorința de libertate a românilor, cât și relația apropiată pe care aceștia o au cu natura, în formele ei de manifestare: ape („Mureș apă argintie”), păduri („Din codri pe plai de vale”) „munți („Craiul mândru-al munților”), natură care adeseori, le-a fost un adevărat aliat românilor în lupta pentru libertate, de-a lungul istoriei.

Cântecul prezintă un voinic, falnic și viteaz, crai al munților, pe numele său Iancu, care cu supărare în suflet, urcă în munți călare, spre plaiurile natale, la Vidra de Sus. Din punct de vedere istoric, Avram Iancu a fost conducătorul revoluționarilor transilvăneni de la 1848, luptând pentru drepturile românilor din Transilvania și împotriva iobăgiei. În acea perioadă, Transilvania făcea parte din Imperiul Austro-Ungar și maghiarii din Transilvania au cerut unirea cu Ungaria fără a lua în calcul

libertatea și drepturile populației românești, fapt care a declanșat luptele dintre români și armata maghiară. Avram Iancu a avut un o abilitate extraordinară de a organiza trupele sale de moți și de a folosi în lupta cu inamicul, terenul din munți care era bine cunoscut moșilor. El a fost supranumit ”Crăișorul Munților”.

This song has its origin in the region called Țara Moșilor (The Moși people’s country), which is situated in the Apuseni mountains, in Transylvania, in the upper part of the Arieș and the Crișul Alb rivers. Veta Biriș brought back to life the songs of the Moti people, songs that were forbidden in the communist era, as they were conveying, a patriotic message, about experiences, loss and happiness.

Through lyrics and interpretation, ”Iancu’s song” became a symbol of the Romanian patriotism and it describes not only the wish for freedom, but also the close bond between the inhabitants of this country and nature, in its manifesting forms: water (” The Mureș, silver water”), forests (”From the forests to the valley,”), mountains (”The proud prince of the mountains,”), nature that sometimes, was a real ally for the Romanians in their fight for freedom, throughout history.

The song presents a hero, glorious and brave, the prince of the mountains, by the name of Iancu, who with grief in his

soul, climbed the mountains riding his horse, to his natal place, to Vidra de Sus. From a historical point of view, Avram Iancu was the leader of the Transylvanian Revolution from 1848. In that period, Transylvania was part of the Austro-Hungarian Empire and the Hungarians from this region asked for the union with Hungary without taking in consideration the freedom and the rights of the Romanian population, a thing which sparked fights between Romanians and the Hungarian army. Avram Iancu had an extraordinary ability to organize his troops formed from the Moți people and to use to their advantage, in the battle with the enemy, the land in the mountains, which was very familiar to the inhabitants of this place, the soldiers from his army. He was named “the prince of the mountains”.

Cântecul prezintă antiteza dintre măreția bărbatului voinic și viteaz pregătit să se lupte pentru neamul său și conștientizarea faptului că această luptă s-ar putea să fie inegală, dezechilibrată ca forțe implicate. și să aibe ca rezultat lipsa de independența. Starea sa de supărare, pare a fi pe de o parte, manifestată într-o resemnare în fața sorții implacabile, ‚De-o fi să caz în robie’, iar pe de altă parte, se materializează într-o invocare a ajutorului naturii, invocare realizată printr-o doină. El se roagă de Mureș ca în caz de robie, acesta să îi înștiințeze pe locuitorii munților, pe moții săi și în același timp, să își verse malurile peste dușmani pentru că aceștia trebuie să înțeleagă faptul că până și apele râului sunt românești, iar natura toată va lupta cu ‚Toți dușmanii ce vor rău’ și că țara va fi mereu împotriva lor chiar dacă reușesc să supună poporul.

Cu toate că tonul cântecului pare trist, cu supărare, amar și doină, există o rezistență prin luptă și o speranță de mai bine date de intervenția naturii, dar reliefate și de două momente din finalul cântecului. Primul este strigătul unui alt lider al Revoluției din 1848 în Transilvania, Simion Bărnuțiu, „Că Ardealu’nu-i pustiu. / Iar flăcăi sânt zeci și mii”, indicând faptul că acești tineri vor continua lupta pentru drepturile poporului român și al doilea, este strigătul lui Iancu însuși adresat unui alt revoluționar, Ioan Axente Sever, prin care îl încurajează, spunându-i „Nu te teme, măi Axente! / Că și eu viu de la munte”, sugerând faptul că lupta va continua.

În concluzie, cântecul prezintă un moment din istoria poporului român aflat în lupta sa pentru câștigarea libertății și exempifică faptul că natura a fost tot timpul un sprijin de neoprit pentru apararea locuitorilor acestui pământ strămoșesc.

The song presents the antithesis between the greatness of the man, strong and brave, ready to fight for his people and his realization of the fact that the fight might be unequal and imbalanced as involved forces and that the result might be the loss of their independence. The sadness seems, on one hand, to be materialized by a resignation faced with the implacable fate ” To be in bondage”, and on other hand, by

a call for help to nature through this type of song, named 'doina'. In this song, he begs the Mureș river that in case of captivity, it should tell about this to the inhabitants of the mountains, to his Moți people and to burst its banks over the enemies, so that they should understand that even the water in the river is Romanian and all nature will fight with "All the enemies that want to harm us", and that the country will always be against them even if they succeed in kneeling its people.

Even though the tone seems sad, with sadness and bitterness, there still exists a resistance through fighting, a hope for the better, given by the intervention of the nature. First is the shout of another leader of the 1848 revolution, Simon Bărnuțiu, "That Ardealu's not deserted/ And the lads are tens and thousands.", indicating the fact that these boys will continue to fight for the rights of the Romanian people and the second, is the shout of Iancu himself addressed to another revolutionist through which he encourages the latter, telling him "Do not be afraid, Axente!/ That I come from the mountain, too.", suggesting that he will continue to fight.

In conclusion, the song presents a moment from Romania's history, a moment from the fight to obtain freedom and it exemplifies the fact that nature was always an unstoppable support for defending the people of this ancient land.

MOCIRIȚĂ CU TRIFOI

Mociriță cu trifoi, măi
Mociriță cu trifoi,
M-or pețit la mama doi,
Unul miercuri, unul joi.

Hei, tu, puiule de cuc,
Hei, tu, puiule de cuc,
După care să mă duc, măi
După care să mă duc.

Hei, tu, mândruleaua me',
Hei, tu, mândruleaua me',
Du-te după care-i vre', măi
Du-te după care-i vre'.

După cel frumos m-aș duce,
După cel frumos m-aș duce,
Că și pita-acolo - i dulce,
Că și pita-acolo - i dulce.
După cel frumos aș mere
Că are gura de miere.

LITTLE MUDDY FIELD OF CLOVERS

Little muddy field of clovers

Little muddy field of clovers,

There were two who asked my mother for my hand in
marriage

One on Wednesday, one on Thursday

Hey, you, little cuckoo ckick,

Hey, you, little cuckoo chick,

Which one should I follow?

Which one should I follow?

Hey, you, my dear fair one,

Hey, you, my dear fair one,

Follow in marriage whomever you like,

Follow in marriage whomever you like.

I'd follow in marriage the handsome one,

I'd marry the handsome one,

Because the bread there is sweet

Because the bread there is sweet ...

I'd marry the handsome one,

As he has the mouth of honey.

„Mociriță cu trifoi” este o doină în care se folosesc instrumente specifice zonei Maramureșului: ceteră, zongoră, dobă. Înregistrarea este realizată în a doua jumătate a anilor '60, circulând în paralel cu varianta editată și înregistrată în 1965 în studioul Radiodifuziunii Române.

Cântecul ”Mociriță cu trifoi” transmite un mesaj pe cât de simplu, pe atât de plin de semnificații în ceea ce privește reprezentarea mentalității românilor despre viață, despre destin, despre conexiunile ancestrale între om și natură.

De-a lungul vieții, generație după generație, românii au rămas fideli credințelor moștenite din străbuni la care se raportează pentru a avea parte de bine, mai ales în plan sufletesc. Astfel se evidențiază și aici, ca în multe alte poezii și cântece populare, legătura omului cu natura, încrederea în ”semnele” pe care învață să le citească la fiecare pas.

”Mociriță” este diminutiv de la ”Mociră”, regionalism din zona Maramureșului care înseamnă loc noroios, mlăștinos”. Fiind folosit izolat, termenul nu se regăsește în DEX, însă

este sugestiv pentru caracterul tradițional al cântecului, al cărui mesaj se construiește într-un limbaj popular. "Mocira" este chiar numele unei localități rurale din apropierea municipiului Baia-Mare din Maramureș. În acest fel se susține și ideea că originea cântecului este în zona de nord a Ardealului.

Ca specie literară, cântecul reprezintă o doină de dragoste. Creație populară românească, doina aparține Patrimoniului Imaterial UNESCO încă din octombrie 2009. Doinele au un tipar asemănător. Majoritatea încep cu un vers care uneori devine și refren, referindu-se la un element din lumea vegetală (aici titlul este reluat în cântec).

"Little Muddy Field of Clovers" is a traditional Romanian song (from a genre called 'doina') in which instruments specific to the Maramureș area are used: 'cetera'- a type of violin, 'zongora'- a type of guitar with fewer strings and 'doba'-a type of drum). The song " Little Muddy Field of Clovers" sends a message as simple as it gets, but full of significance in terms of representing Romanians' mentality about life, destiny, about ancient connections between man and nature.

During their lifespan, generation after generation, the Romanians have remained faithful to the inherited beliefs of their ancestors to whom he reports to be well-suited,

especially at the level of their souls. Thus, as in many other folklore poems and songs, that human's connection with nature is highlighted, that confidence in the "signs" the person learns to read at every step he takes.

"Mociriță- Little muddy field "is a diminutive from "Mociră- muddy field ", which means " a muddy, moor place". Rarely used, it is not found in DEX- The Explicative Dictionary of The Romanian Language, but it is suggestive of the traditional character of this song, the message is built in folk language. "Mocira- muddy field " is the name of a rural village near Baia-Mare in Maramures. The idea that the origin of the song is in the northern area of Transylvania is supported.

As a literary species, this song is a Romanian traditional song of love, called 'doina'. As a Romanian folk creation, 'doina' belongs to the UNESCO Immaterial Patrimony since October 2009. Most of them begin with a verse that sometimes becomes a chorus, referring to an element in the vegetable world (here the title is resumed in the song).

În plus, cele mai des repetate cuvinte, motive literare, sunt numele florilor/ viețuitoarelor/ fenomenelor naturii. Toate acestea pun în evidență mentalitatea conform careia există o legătură permanentă între OMUL cu sentimentele sale și NATURA care îi oferă întotdeauna sprijin necondiționat (comuniunea om-natură), sprijinindu-l în construirea propriului său destin.

”Trifoiul” nu este nici el o plantă oarecare, ci reprezintă simbolul norocului în căutarea căruia se află tânăra fată care doinește.

Într-un studiu de folclor (‘Superstițiile poporului român în asemănare cu ale altor popoare vechi și nouă’), care îl are ca autor pe Gheorghe F. Ciaușanu, publicat în 1914, se regăsesc explicații ale motivelor existente în acest cântec, motive cu valoare simbolică reflectând vechi credințe și tradiții ale poporului român.

Versurile cântecului se organizează ca un dialog simplu, aparent banal, între o fată, aflată la vârsta când trebuie să își aleagă viitorul soț, și o pasăre – cucul. Dacă incertitudinea în iubire este firească la prima experimentare a sentimentului de către tânără, atenția acordată Cucului este justificată de credințele străvechi populare legate de această pasăre.

De exemplu, primul cântec al cucului este auzit de Bunăvestire (25 martie) sau în apropierea zilei echinocțiului de primăvară (21 martie) vestind că natura revine la viață, motiv de bucurie. După credința românilor, cucul este o pasăre misterioasă, care are tainice legături cu soarta omului. De asemenea, în tradiția populară, cucul ghicește și câți ani vor trece până la căsătoria fetelor sau a băieților. Așadar, în cântecul prezentat, cucul dobândește valoare simbolică.

In addition, the most frequent words, literary motifs, are the names of the flowers / creatures / natural phenomena. All this highlights the mentality according to which there is a permanent connection between the MAN with his feelings and NATURE which always gives him unconditional support (human-nature communion), supporting him in building his own destiny.

The "clover" is not an usual plant, it is the symbol of luck the young girl who sings in her pursuit of happiness.

In a folklore study ('The Superstitions of the Romanian People Similar to Other Ancient and New Peoples), which is written by Gheorghe F. Ciausanu, published in 1914, there are explanations of the motifs that exist in this song, motifs with symbolic value that reflect old beliefs and also the Romanian people's traditions.

The lyrics of the song are organized as a simple, seemingly banal dialogue between a girl at the age when she has to choose her future husband and a bird - the cuckoo. If uncertainty in love is natural at the young girl's first experimentation of this sentiment, the attention given to the cuckoo is justified by the ancient beliefs related to this bird.

For example, the first song of the cuckoo is heard on 'The Feast of the Annunciation-- 'Buna-Vestire' (on 25th March) or near the Spring Equinox (on 21st March), telling that nature returns to life, reason for joy for everyone. Romanians believe the cuckoo is a bird which has mysterious ties to the man's fate. Also, in folk tradition, the

cuckoo guesses how many years will go by till the marriage of girls or boys.

So, in this song, the cuckoo acquires symbolic value.

Lângă imaginea păsării se adaugă și alte elemente regăsite în vechi tradiții românești. Unul dintre acestea este alegerea zilei de logodnă ("Unul miercuri, unul joi" -versul apare numai în varianta analizată aici a cântecului, interpretată în zona Vadul Izei Maramureș, variantă despre care unii cercetători susțin că este cea mai veche). Conform studiului de folclor amintit, credințele românilor de pretutindeni sunt că zilele cele mai bune de pornit în pețit, de logodit și de cununat sunt joia și duminica. În acest caz însă, dovedind cunoașterea multor valori și tradiții moștenite, tânăra nu ia decizia doar după acest criteriu, ci analizează și alte "semne" cunoscute pentru calitățile premonitorii.

Un alt element cu valoare simbolică, reprezentativ pentru mentalitatea românilor este pâinea. Cel mai prețios bun de bază într-o casă îmbelșugată, nelipsit, alături de sare, pentru întâmpinarea oaspeților pâinea este unul dintre alimentele considerate sfinte, având și calități magice și depășind sfera existenței vizibile a ființei umane (în credința populară, pâinea este hrană a sufletului și după moarte, în toate zonele țării) . În cântecul maramureșean, "pâinea dulce" devine un argument pentru alegerea făcută de tânăra care se pregătește de măritat.

next to the image of the bird there are also other elements found in old Romanian traditions that are added. One of them is the choice of the engagement day ("On Wednesday, on Thursday" - the line appears only in the variant of the song analyzed here, interpreted in Vadul Izei Maramures area, a variant about which some researchers say that is the oldest). According to the folklore study mentioned above, the beliefs of all Romanians are that the best days to start the wedding and the wedding ceremony are Thursdays and Sundays. In this case, proving the knowledge and understanding of many inherited values and traditions, the young girl does not make the decision taking only this criterion into consideration, she also considers other "signs" that are known for their premonitory qualities.

Another element with a symbolic value, representative of the Romanians' mentality, is given by bread. The most precious basic asset in a bountiful house, that is used with salt to welcome the guests, bread is considered sacred, with magical qualities and beyond the sphere of the the human being's visible existence (in popular belief, in all areas of the country, bread is the food of soul after death, too.). In the songs from Maramureş, "sweet bread" becomes an argument for the choice made by the young woman preparing to marry.

Este de remarcat că acest argument este adus înaintea celui al "sărutului dulce" ("gura de miere") care simbolizează manifestarea directă și concretă a iubirii care unește cele două suflete și care încheie firesc răspunsul fetei. Apare și "mierea" – produs considerat la fel de sacru (încă din antichitate romanii o numeau "rouă a cerului").

Dincolo de simbolurile evidențiate, analizat în ansamblu, limbajul este simplu, specific doinei populare, ideile sunt exprimate firesc, iar din punct de vedere stilistic se observă folosirea frecventă a enumerațiilor, repetițiilor și paralelismului care amplifică muzicalitatea textului, asigurând caracterul sincretic al acestuia.

În concluzie, "Mocirita cu trifoi" este una dintre perlele cântecului popular românesc care reflecta, într-un limbaj simplu, dar încărcat de semnificații, relația arhaică a omului cu natura înconjurătoare.

It is noteworthy that this argument is brought prior to the argument of the "sweet kiss" ("honey mouth"). That symbolizes the direct and concrete manifestation of love that unites the two souls and which naturally concludes the girl's response. "Honey" also appears, which is a product considered equally sacred (since antiquity, the Romans called it "the dew of the sky").

Beyond the highlighted symbols, analyzed as a whole, the language of the song is simple, specific to the folk

Romanian song called 'doina', the ideas are expressed naturally and we notice the frequent use of enumerations, repetitions and parallelism, which amplifies the musicality of the text, ensuring its syncretic character.

In conclusion, "Little Muddy Field of Clovers" is one of the pearls of the Romanian folk songs that reflects, in a simple, but meaningful language, the archaic relation of man with the surrounding nature.

RADU MAMII, RADULE

Prin pădurea bradului
Trece mama Radului, măi
Prin pădurea bradului
Trece mama Radului, măi
Din ochii negrii lăcrimând
Și de Radu întrebând, măi
-Radu mării, Radule! , măi
Din ochii negrii lăcrimând
Si de Radu întrebând, măi

-Radu mamii, Radule! , măi

N-ați văzut pa Radu mamii?

-L-am văzut la crâșma Stanii,

N-ați văzut pa Radu mamii?

-L-am văzut la crâșma Stanii,

Unde-și beau drumeții banii,

Si hauiducii gologanii.

-Radu mamii, Radule! , măi

Unde-și beau drumeții banii,

Si hauiducii gologanii.

-Radu mamii, Radule! , măi.

MY DEAR SON, RADU

Through the fir forest

Here passes mom's Radu, my dear

Through the fir forest

Here passes mom's Radu, my dear

Her dark eyes watering

When asking of her son, my dear

My dear son, Radu
Her dark eyes watering
When asking of her son, my dear
My dear son, Radu

Have you seen him, haven't you?
-I have seen him at Stana' s Pub
Have you seen my dear Radu, haven't you?
-I have seen him at Stana' s Pub
Where riders drink their money
And the outlaws their coins
My dear son, Radu, my dear
Where riders drink their money
And the outlaws their coins
My dear son, Radu, my dear

Radu mamii, nu mai bea
Uite potera-i colea, măi
Radu mamii, nu mai bea
Uite potera-i colea, măi
Însă Radu n-asculta,

Potera-l înconjura

-Radu mării, Radule! , măi

Însă Radu n-asculta,

Potera-l înconjura

Radu mării, Radule! , măi

Frunzuliță viorea,

Șeful puterii striga:

Frunzuliță viorea,

Șeful puterii striga, măi

Dă-te Radule, legat

Ca să scapi nevătămat, măi

-Radu mării, Radule! , măi

-Dă-te Radule, legat

Ca să scapi nevătămat, măi

-Radu mării, Radule! , măi

Dear Radu, please, stop drinking

The men of law are right here, my dear

Dear Radu, please, stop drinking
The men of law are right here, my dear
But Radu will not listen to her
The men of law surrounded him
My dear son, Radu, my dear
But Radu will not listen to her
The men of law surrounded him
My dear son, Radu, my dear

Little violet leaf,
The chief of the law posse urged him:
Little violet leaf,
The chief of the law posse urged him:
Turn yourself in, Radu
To escape unharmed, my dear
-My dear Radu, my dear
-Turn yourself in, Radu
To escape unharmed, my dear
-My dear Radu, my dear
Nu-s muiere cu năframă
Să mă dau de bună samă

Nu-s muiere cu năframă
Să mă dau de bună samă
Îs voinic cu fruntea lată
Nu mă dau pa voi o ceată
-Radu mamii, Radule! , măi
Îs voinic cu pălărie
Nu mă dau pa voi o mie
-Radu mamii, Radule! , măi

Radu mamii se-ncrunta
Pușca-n vânt o scutura,
Radu mamii sa-ncrunta
Pușca-n vânt o scutura, măi
Cărare prin vânt făcea
Si de poteră scăpa
-Radu mamii, Radule! , măi
Carare prin vânt făcea
Si de potera scăpa, măi
-Radu mamii, Radule! , măi

I am not as weak as an old woman
To willingly turn myself in
I am not as weak as a woman with a headscarf
To willingly turn myself in
I am a strong lad with a large forehead
Stronger than you all together as a troop
-My dear Radu, my dear
I am a strong lad wearing a hat,
And I am worth thousands of you
-My dear Radu,my dear

My mom's Radu was frowning,
He was swinging his rifle in the wind
My mom's Radu was frowning,
He was swinging his rifle in the wind
Making his way out in the wind and crowd
And of the law posse he was escaping, my dear,

My mom's Radu, Radule! my dear
Making his way out in the wind and crowd
And of the law posse he was escaping, my dear,
My mom's Radu, Radule! my dear

Multă vreme, până la introducerea tiparului la noi, folclorul românesc a circulat pe cale orală, prin intermediul cântăreților de la curțile domnești și al lăutarilor comunităților rurale. Cea mai răspândită formă a acestei literaturi orale a fost balada, iar unul dintre cele mai populare personaje ale baladelor era haiducul.

Acel viteaz care „lua de la bogați și da la săraci”, era probabil ultima speranță a norodului asuprit, prins la mijloc între exploatarea boierilor și mânăstirilor și expedițiile de jaf ale turcilor și tătarilor, fapt care explică de ce figura haiducului domină mai multe secole literatura noastră și nu numai.

Înregistrată pentru prima dată în anul 1936 de către cantăretul vâlcean Petre Alexandru, melodia „Radu mării, Radule” este una dintre cele mai populare melodii românești, cunoscută de tot poporul, întrucât păstrează peste timp valorile lumii arhaice ale satului românesc, asemeni uni ecou sensibil al celor mai profunde trăiri omenești.

Cântecul se inspiră din viața poporului român, având la bază povestea haiducului Radu lui Anghel, ce dăinuie încă în comuna Bărbulețu din județul Dâmbovița, unde se

presupune că a fost ascunsă o comoară, într-o peșteră de la poalele Masivului Leoata.

For a long time, until the printing was invented, Romanian folk creations had orally been passed on by singers of royal courts to the folk singers of the rural communities from generation to generation. The most widespread form of this oral literature was the ballad, and one of the most popular ballad characters was the outlaw figure emerged from the margins of 'the plot' to assume a central role.

That brave who "takes from the rich and gives to the poor" was probably the last hope of the oppressed people caught between, on the one hand, being exploited by the lords and monasteries' superiors and, on the other hand, by the plundering raids of the Turks and Tartars, which explains why the figure of the outlaw has dominated for centuries the epic in the country and beyond.

First recorded in 1936 by the songwriter Petre Alexandru, the song "My dear son, Radu" is one of the most popular Romanian songs, known to all the people, because it keeps over time the values of the archaic world of the Romanian village, as well the sensible echo of the deepest human experiences.

The song is inspired by the life of the Romanian people, based on the story of the outlaw Radu, son of Anghel, still vivid in the villagers' mind of Barbulețu in Dâmbovița

County, where a treasure is supposedly hidden by this character in a cave at the foot of Leoata Massif.

Comuniunea om-natură este una dintre temele principale utilizate în cântec ,deoarece natura i-a oferit adăpost țaranului român de odinioară. Legenda susține că, ori de câte ori haiducul Radu era căutat de poteră,el se ascundea într-o grotă din varful Dealului Cetațuia, unde stătea ascuns chiar cu lunile , până cand i se pierdea urma. Țăranii presupun că în grota haiducului, acesta și-ar fi îngropat comorile.

Spiritul binelui asupra răului este o altă temă interesantă și foarte des întâlnită în folclorul românesc. Acest spirit al justiției,al realității,al calităților și defectelor umane,deopotrivă,marchează impactul pe care îl au astfel de personaje în centrul mentalității românești De asemenea,relația puternică dintre mamă și fiu joacă un rol important în definirea acesteia. Această baladă este foarte iubită de către români, larg răspândită și cântată și azi în diferite stiluri de mulți cântăreți.

Man-nature communion relationship is one of the main themes used in the song, because nature has provided

shelter for the old Romanian peasant since times out of mind. Legend has it that whenever the outlaw Radu was sought after by the men of law organized in posse, he would hide in a cave from the top of Cetățuia Hill, where he remained hidden until they lost his trail. The villagers argued that he would have buried there his treasures.

The good always prevails over the bad is another widely spread theme in Romanian culture. The spirit of justice, of reality, of human qualities and flaws all together point out the fact that they all contribute to defining the Romanian mentality. Last but not least the strong relationship mother-son presented here also defines it. This widely known ballad is deeply loved by the Romanians as it is still sung today by various singers in various genres.

CIULEANDRA

Foaie verde siminoc,
Țineți Ciuleandra pe loc,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Țineți-o flăcăi așa,

Până n-o ajunge Puica,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Întăriți-o nițeluș
Că ajunge acuș-acuș
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Mai întăriți-o de-un pas,
C-a ajuns și n-a rămas,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

CIULEANDRA

Green leaf of century plant,
Dance ciuleandra on your marks

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

Hey you guys, dance it like that
Until my girl catches up.

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

Play it again a bit faster now,
Because she's already outdone me.

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

Play it again, one more step,
She caught up and then she left.

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

Două fire, două paie,
Luați Ciuleandra la bătaie,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Tot așa, că nu mă las,
Că sunt cu Puica pe-un pas,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Două fire, două paie,
Luați Ciuleandra la bătaie,
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.
Ș-înc-odată măi băieți,
Hop ș-așa ș-așa.

Two stalls, two husks,
Beat cuileandra as fast as you can.
And once again you fellows,
Hooooop like this and that.
Play it lke that, I won't give up.
I'm on the same pace as my girl.

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

Two stalls, two husks,
Beat cuileandra as fast as you can!

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

And once again you fellows,
Hooooop like this and that.

‘Ciuleandra’ este un vechi dans popular, originar din regiunea Munteniei care are un ritm din ce în ce mai rapid. Cântecele care poartă acest nume prezintă o lecție de dans, interpretul explicând în detaliu pașii ce trebuie respectați așa încât ritmul să nu fie tulburat. Este vorba de un dans dionisiac în care fiecare participant lasă să se vadă trăirile sale. Ciuleandra reprezintă o provocare, inclusiv în ceea ce privește denumirea sa. Este un cuvânt compus dintr-o formă a cuvântului „ciulin” și ”leandră”, care în terminologia populară are semnificația de mișcare dezordonată, la întâmplare, fără nicio noimă. . Asemănarea dintre mișcarea dezordonată, „după cum bate vântul” a ciulinilor cu aceea a fetelor cuprinse de fiorul primei iubiri, în comunicarea lor cu natura, în faza de explozie maximă a acesteia nu este forțată, întrucât ritualuri asemănătoare întâlnim și în cazul altor tradiții populare.

Dansul pe care îl propune cântărețul nu este ales la întâmplare, ci este unul cu semnificații profunde: hora. Hora românească, element reprezentativ pentru cultura poporului nostru, este menționată prima dată de cronicarul Dimitrie Cantemir în lucrarea sa *Descriptio Moldaviae* din 1716, însă rădăcinile sale se trag din trecutul îndepărtat al geto-dacilor. Pentru a executa mișcărilor specifice horei, dansatorii se strâng în cerc ținându-se de mână iar acest cerc se mișcă de obicei în sensul invers al acelor de ceasornic, fiecare participant urmând o succesiune de trei pași în față și unul în spate, însă dincolo de principiul unificator există variații în funcție de regiunile țării. Structura circulară a horei amintește de ritualurile dedicate soarelui, prin care se încerca alungarea întunericului și a misterelor nopții pentru a face loc luminii binefăcătoare a astrului tutelar.

‘Ciuleandra’ is an old folk dance, originating in the Wallachian region, whose pace increases gradually till the end when it becomes very rapid. The song is nothing but a dance lesson, the singer explaining in detail the necessary steps to be made in order to flow with the rhythm. It is a Dionysian dance, in which each one expresses his feelings through this particular rhythm. Ciuleandra, the song itself, is a challenge, starting with its name. It is a word made up of two parts the "thistle" and "leandra", which in folk terminology have the meaning of a disorderly movement,

randomly made, with no specific purpose. . The resemblance between the disordered, randomly "gone by the wind" movement of the thistles with that of a young girl's first thrill of love in its blooming stage is not farfetched, as it is commonly met in many folk traditions.

The dance that the singer suggests is not chosen at random, as it has a very deep meaning in Romanian cultural heritage and mentality: "hora". It is a traditional folk round dance where the dancers hold each other's hands and the circle spins, usually counterclockwise, as each participant follows a sequence of three steps forward and one step backward. The Romanian hora, a representative and outstanding element to our national culture and identity, is mentioned by Dimitrie Cantemir for the first time in 1716, but its roots are drawn back from the distant past of our ancestors. We must emphasise that there are many versions of this best defining dance of Romanians' vision of life according to each region. The circular structure of the hora stands for the rituals that worship the sun, trying to get rid of darkness and mysteries in order to make room for the beneficial star to light up life.

Strigăturile-comenzi pe care le auzim în Ciuleandra prezintă debutul dansului ca o horă oarecare, foarte lentă, foarte cumpătată. Dansatorii se adună, se așează în horă la întâmplare sau după preferințe apoi, ușor-ușor, ritmul se accelerează. Participanții își petrec mâinile după mijloc formând un zid compact de corpuri care se unduiesc, se

răsucesc după cum le dictează lăutarii. Cu cât se prind mai tare jucătorii cu atât muzica devine mai rapidă, mai sălbatică. Cântecul nu este o expresie a agresivității sau a pornirilor violente (”ia ciuleandra la bătaie”) ci este un îndemn care ține de ritualurile solare amintite, întrucât Soarele era ademenit să își arate chipul prin dansul cerc/horă pe care îl jucau fetele. Cercul este simbolul solar iar hora era dansul ritual ce se dansa la răsărit, în sensul mișcării aparente a soarelui pe cer. Ridicarea brațelor, prinderea și desprinderea lor erau forme de preamărire a soarelui, de implorare a acestuia să apară.

Cântecul reproduce, în termeni expliți, o stare cognitivă și afectivă a fetelor virgine, de vârstă premaritală, având din acest punct de vedere, o puternică semnificație inițiativă, manifestată într-un decor dominat de vitalitatea debordantă a ciulinilor ce se îngemănează fericit cu vitalitatea și dragostea de viață și natură a oamenilor.

The commands we hear in Ciuleandra present its beginning as a somehow slow, steady dance. The dancers gather at random or not forming a circle, then, gradually, the pace gets faster. Participants put their arms around the waist of the person next to them, forming a compact wall of bodies that untwist and then twist, as singers dictate. The more they dance, the faster and wilder the music gets. The song is not an expression of aggression or violent start-up, but it is a sun ritual dance, as the Sun is lured to show its perfect round shape / hora dance that the girls played. The circle is the solar symbol and the hora was the ritual dance that starts its first movement from the East, similar to its

spinning in the sky. By raising their arms, holding hands and then letting them go dancers perform movements that worship the sun, kindly invoking it to appear in the sky.

The song has, in explicit terms, a cognitive and emotional state of mind for the premarital virgin girls, playing a strong initiation role in their lives, through dancing in a setting where the vitality of the thistles happily intermingles with people's vitality and love of life and nature.

CÂNTĂ CUCU-N BUCOVINA/ CÂNTEC DESPRE BUCOVINA

Cânta cucu bată-l vina

De răsuna Bucovina

Cânta cucu bată-l vina

De răsuna Bucovina

Cânta cucu-ntru-n brăduț

De răsuna Cernăuți măi, măi

Cânta cucu-ntru-n brăduț

De răsuna Rădauți măi, măi
Cântă cucu sus pe casa
Toti feciori stau la masă măi, măi
Nici nu beau nici nu manâncă
Dar sunt supărați și cânta măi, măi
Cânta toți de supărare
Că au ordin de plecare măi, măi
Bucovina draga mea
Nu știu de te-om mai vedea măi, măi
Bucovina plai cu flori
Unde sunt ai tăi feciori? măi, mai
Bucovina plai cu flori
Unde sunt ai tai feciori? măi, măi
Au fost duși în altă țară

THE CUCKOO SINGS IN BUCOVINA/SONG ABOUT BUCOVINA

The cuckoo sings, oh poor soul,
So that the whole Bucovina resonates,

The cuckoo sings, oh poor soul,
So that the whole Bucovina resonates.
The cuckoo sings on top of a small fir tree
So that it resonates in Chernivtsi.
The cuckoo sings on top of a small fir tree
So that it resonates in Radauti.
Sing it up the house
All the sons are sitting at the table....
I neither drink nor eat
But they're upset and singing...
All of them were angry
That they received a departure order,
Bucovina my dear
I do not know if we will can see you.
Bucovina, land of flowers,
Where are your young men?
Bucovina, land of flowers,
Where are your young men?
They were taken away to a different country,

Dar se-ntorc la primăvară,

Înapoi când or veni
Tot pe tine te-or iubi măi, măi
Cânta cucu-ntr-o grădină
Dup-a noastră Bucovina
Cânta-n vârful fagului
In Codrii Cosminului măi, măi
Cânta cucu cu dor mult
Bucovina te-am pierdut
Cânta cucu-n zori pe rouă
Bucovina-i ruptă-n două măi, măi
Munților cu creasta rară
Nu lasa Straja sa piară
Munților cu creasta rară
Nu lasa Straja să piară
Că de piere Straja voastră
Moare România noastră măi, măi
Că de piere Straja voastră
Moare România noastră.
Munților cu creasta rară
nu lăsa Straja să piară
Că de piere Straja voastră

Moare România noastră.

But they return by next spring,
When they come back,
They will still love you.
It sings in a garden
About our Bucovina
It sings on the top of the beech forest
Known as Cosmin's Forest.
The cuckoo mournfully sings
Bucovina we lost you
It sings in the morning when dew forms
Bucovina was divided in two parts....
Mountains with treeless summit,
Don't stay off guard,
Mountains with treeless summit,
Don't stay off guard!
If you stay off guard,
Our country will disappear,

If you stay off guard,
Our country will disappear.
Mountains with treeless summit,
Don't stay off guard!
If you stay off guard,
Our country will disappear.

Autorul cântecului ‘Cântă cucu-n Bucovina’, un adevărat imn al românilor bucovineni, este Constantin Mandicevski, cărturar român, profesor de istorie, director de școală și mare iubitor de tradiții și obiceiuri străvechi. Versurile au fost create în anul 1904, pe melodia unui cântec bucovinean la solicitarea a doi istorici și politicieni din aceea vreme, Nicolae Iorga și Spiru Haret, care luptau pentru renașterea demnității și identității țării noastre.

Mai mult decât o doină, cântecul evocă un episod din istoria poporului nostru de la începutul secolului al XX-lea. Bucovina (în germană Buchenland = Țara fagilor), este o regiune din nord-estul țării cunoscută pentru frumoasele sale mănăstiri construite de-a lungul timpului și pentru obiceiurile străvechi păstrate cu sfințenie din generație în generație.

Cântă cucu-n Bucovina se înscrie în categoria cântecelelor dedicate bărbaților obligați să plece de acasă pentru a efectua serviciul militar, obligație primită uneori nu cu foarte mare entuziasm. Mersul la oaste reprezenta în concepția oamenilor de la țară un moment important care

marca viața unui tânăr. Era un fel de pregătire, cu reguli foarte severe, pentru maturitate

În perioada istorică evocată în cântecul nostru, serviciul militar era de lungă durată-până la șapte ani și el era efectuat în locuri străine îndepărtate, ceea ce însemna pentru tinerii soldați dezdăcinare, scoaterea din rutina vieții lor, din mijlocul familiilor lor

The author of the song, ‘The Cuckoo Sings in Bucovina’, a veritable anthem of the Romanians from Bucovina, is Constantin Mandicevski, a Romanian scholar, history teacher, school headmaster and great lover of old Romanian traditions and customs. The lyrics were written in 1904 for a well known tune from Bucovina, requested by Nicolae Iorga and Spiru Haret, who fought for the revival of our country's dignity and identity.

More than just a simple ‘doina’ – The Romanian traditional song, it presents a very important event in our people's history at the beginning of the twentieth century. Bucovina (the land of beech forests) is a Northeastern area famous for its beautiful monasteries built over time and old customs that have been strictly preserved and passed on from generation to generation.

The cuckoo sings in Bucovina is a song exclusively dedicated to men who had to leave their homes to complete military service, a duty received not with great enthusiasm. Leaving for the army represented to people a very important

moment in a young man's life. It was a kind of training, with very strict rules preparing them for maturity and adulthood.

In the historical period mentioned in our song, the military service had to last up to seven years and it was carried out in remote places, making the young soldiers feel unrooted, away from their routine, from their families.

Așa se face că recrutarea capătă aceleași semnificații ca marile evenimente ale vieții cum ar fi nașterea, căsătoria sau moartea, evenimentul fiind marcat și de un ceremonial al despărțirii de casă, de sat și de cei apropiați.

Cu o zi înainte de plecare, viitorii soldați organizau o petrecere de bun rămas, iar plecare către centru de recrutare se realiza într-un cadru festiv. Flăcăii purtau haine de sărbătoare, mergeau cântând, uneori fiind chiar acompaniați de lăutari.

Textul de mai sus exprimă în primul rând durerea despărțirii de țară, de plaiurile natale dar în același timp și speranța reîntoarcerii acasă. Așa cum se întâmplă adesea în poezia și cântecul românesc, întreaga natură și vietățile sale sunt în strânsă legătură cu omul, trăind într-o armonie perfectă. Păsările cerului sunt purtătoare de vestea recrutării și deplâng situația tristă în care tinerii se găsesc. Grija pentru ceea ce rămâne în urmă este motiv de dramă interioară, munții fiind invocați pentru a veghea la siguranța acestor locuri atât de dragi.

This is why recruitment is similar to great events of life such as birth, marriage or death, the event being marked by a ceremony of separation from home and the loved ones.

On the day before the departure, the future soldiers threw a farewell party, and the departure to the recruitment centre was done in a festive setting. The lads wore their best clothes, they were singing, sometimes, even accompanied by professional singers.

The text expresses on the one hand the pain of separation from the country, from its native land, and on the other hand the hope that they will return home. It is common knowledge that we should often meet in Romanian poetry and songs the fact that nature together with its creatures are connected with the man, living in perfect harmony. The birds bring the news of the recruitment and deplore the sad situation in which the young people find themselves. The care for what it's left behind is a reason for the inner drama, the mountains being invoked to watch out for the safety of the dear ones.

ȘI ÎN CHIOȘC FANFARA CÂNȚA

Uneori când gândul îmi zboară

Peste ani, departe-n trecut

Mă văd iar în parc într-o seară

Ochi în ochi cu un necunoscut

M-a privit și-a dat să tresară

Mi-a zâmbit și-apoi a trecut

Lângă noi un castan floarea și-o scutura

Și în chioșc fanfara cânta:

Barca pe valuri plutește ușor,

Inima-mi saltă plină de dor

De atunci în fiecare seară

Tot prin parc, sub ceru-nstelat

Colindam zâmbindu-ne iară

Până când pe-o bancă am stat

IN THE KIOSK THE BRASS BAND WAS PLAYING

Sometimes, when my mind flies away

Through the years, back in the past

I see myself again in the park, one night

Looking in a stranger's eyes.

He looked at me and was about to flinch
He smiled at me and then he passed by
A chestnut tree was defoliating its blooms
And in the kiosk, the brass band was playing:

The boat easily floats in the waves
My heart is pounding and longing.

Every evening since then
Still in the park, under the starry sky
We walk smiling again
Until on a bench we sat

Nu știu cum a fost prima oară
Știu atât că m-a sărutat
Doar zefirul tiptil pe alee trecea
Și în chioșc fanfara cânta:

Barca pe valuri plutește ușor,
Inima-mi saltă plină de dor

Car de ani de-atuncea trecură
Cu tristeți și cu bucurii
Păru-i alb, copiii crescură
Au și ei de-acuma copii

Lacrima din căutătură
S-a zvântat în zorii de zi
Eh, am uitat poate multe
Dar nu pot uita
Cum în chioșc fanfara cânta:

Barca pe valuri plutește ușor,
Inima-mi saltă plină de dor

I don't know how the first time was
I only know he kissed me
Only the mild wind on the alley was blowing
And in the kiosk the brass band was playing

The boat easily floats in the waves

My heart is pounding and longing.

Lots of years have passed since

With sadness and happiness

The hair is white, the children grew up

They have kids of their own, too.

The tear in my eye

Has dried at dawn

Oh, I might have forgotten a lot

But I cannot forget

How in the kiosk the brass band was playing:

The boat easily floats in the waves

My heart is pounding and longing.

”Valurile Dunării” a fost compus în 1880 de Iosif Ivanovici, un dirijor și compozitor român născut în 1845 la Timișoara, în perioada în care aceasta aparținea Imperiului Austriac. Valsul poartă mențiunea, ”dedicat și scris pentru domnișoara Sara Fried”. Nu se cunosc exact împrejurările în care Ivanovici a cunoscut-o pe micuța Sara Fried, o fetiță încântătoare, care provenea dintr-o familie evreiască din

Ludoj, dar aceasta este cea care l-a inspirat pe compozitor să scrie celebrul vals "Valurile Dunării", care i-a adus celebritatea. O variantă din 1886 a compozitorului francez Emile Waldteufel va fi prezentată la Expoziția Mondială de la Paris din 1889, fiind aleasă drept imn oficial din 116 compoziții ale unor compozitori reputați. Este vorba de aceeași expoziție care a marcat și inaugurarea celebrului Turn Eiffel.

"Valurile Dunării" a fost publicată în Statele Unite ale Americii sub un nou nume: "The Anniversary Song", în 1896 și în 1903, dar va deveni cunoscută aici abia o jumătate de secol mai târziu, când se va regăsi pe coloana sonoră a mai multor filme. În România "Valurile Dunării" este auzită pentru prima oară într-un film românesc în 1959, în pelicula eponimă semnată de regizorul Liviu Ciulei.

Artista Ioana Radu, devenită celebră cu o variantă transformată în romanță a acestui val, "Și în chioșc fanfara cânta", pe versuri de Aurel Felea, a mărturisit: „Pentru mine romanța este rațiunea de a fi! Am iubit-o, am cântat-o, am adunat-o și am risipit-o.” Romanța este unul dintre cele mai vechi subgenuri ale muzicii ușoare românești, în care de cele mai multe ori este prezent sentimentul de dor, sentiment care exprimă o dorință puternică de a revedea pe cineva drag, imposibil de tradus exact în alte limbi.

"The Danube's Waves" was composed in 1880 by Iosif Ivanovici, a Romanian composer and conductor, born in 1845 at Timisoara, during the time when this belonged to the Austrian Empire. On the waltz's manuscript it is

mentioned “dedicated and written for Miss Sara Fried”. We do not know the circumstances in which Ivanovici met Sara Fried, a lovely little girl from a Jewish family in Lugoj, but she is the one who inspired the composer to write the waltz “The Danube’s Waves” that got known worldwide and made him famous. A 1886 version of this waltz written by the French composer Emile Waldteufel would be presented at the 1889 World Exhibition in Paris, being chosen as its official anthem out of 116 songs of famous composers. We’re talking about the same exhibition where Eiffel Tower was inaugurated.

“ The Danube’s Waves” was published in the United States of America under a different name, ”The Anniversary Song”, in 1896 and 1903, but it would become famous overseas half a century later when it was used for the soundtrack of several movies. In Romania, “The Danube’s Waves” is heard for the first time in a Romanian movie in 1959, in bearing the same name and directed by Liviu Ciulei.

Becoming famous with a version of the same song, “And in the kiosk the brass- band was playing”, with lyrics written by Aurel Felea, the singer Ioana Radu confessed: “For me the song is my reason of being! I loved it, I sang it, I collected it and I shared it with others.” The romance is a special type of song belonging to the Romanian music in which the feeling of “longing” there is often presented, a feeling that expresses a powerful desire of seeing a dear one again, word impossible to translate perfectly in other languages.

După revoluția de la 1848, printre obiceiurile adoptate de români s-a numărat și acela de a se întâlni, ceea ce francezii numesc "la convivialité". Acest aspect al vieții sociale este evidențiat în cântec prin întâlnirea celor doi îndrăgostiți care se văd, se înțelege, în mod frecvent, în parc, unde asculta fanfara. Dincolo de celelalte trăsături, românii sunt caracterizați de melancolie și sentimentalism, fiind niște îndrăgostiți pasionali care-și cântă cu foc dragostea și dorul de partener. Iubirea începe inocent cu o privire fugară: "M-a privit și-a dat sa tresară", iar muzica este cea care-i aduce împreună spre a asculta fanfara. Întâmplarea se repetă, astfel că cei doi se întâlnesc în parc în fiecare seară, iar relația evoluează și cei doi se îndrăgostesc. De la un prim sărut, înțelegem ca s-a ajuns la o legătură serioasă încheiată cu o căsătorie și copii.

Tema centrală a cântecului este dorul de o dragoste târzie. Versurile repetitive cu rol de refren „Barca pe valuri plutește ușor,/Inima-mi saltă, plină de dor” exprimă iubirea târzie, dar necondiționată, arătând că iubirea este posibilă la orice vârstă. Romanța ne transmite evoluția unui cuplu din pragul tinereții până în pragul morții, la sfârșitul melodiei fiind exprimate suferința și dorul de cel care nu mai este în viață, pretextul fiind muzica fanfarei pe care femeia n-o mai asculta cu la fel de mult drag în lipsa partenerului.

Românii nu sunt doar niște buni patrioți, viața lor socială reflectată în acest cântec arătându-le și o alta latură, de "bons viveurs", îndrăgostiți de parteneri, dar și de viață.

After the 1848 Revolution, the Romanians began, as part of their social life, gather in the public parks or other public areas; that's what French call "la convivialité". This part of

their social life is emphasized in this song by the meeting of the two lovers who see each other, as we get it from the song, frequently in the park, where they listen to the brass-band. Besides their other personality features, the Romanians are also melancholic and sentimental, they are passionate lovers who sing out their love for someone loud. Love starts innocently with a glimpse and music is the one that brings them together when they to listen to the brass-band. This happens repeatedly so that the two meet every evening in the park and the relationship evolves into the two of them falling in love with each other. From a simple kiss we understand that it became serious and the two got married and had children.

The main theme of the song is longing for a late love. The repetitive lines with a chorus function: “The boat easily floats in the waves/My heart is pounding and longing”, express the late, unconditional love and they show that it is possible to fall in love at any age. The song tells the story of a couple from the beginning till death torn them apart, at the end of the song the woman expresses her sorrow and her longing for the one who is no longer alive. She says she doesn’t like listening to the brass-band as much as she used to because she lost her dear one.

The Romanians are not only good patriots, their social life shown in this song, reveals another side of them “bons viveurs”, in love with their partners and with life itself.

CÂNTEC DE LEAGĂN

Doina din ce s-a făcut
Dintr-o gură de mic prunc
L-o lăsat maica dormind
L-o aflat doina zicând

Culcă-te puiuț micuț
Scoală-te mărișoruț
Culcă-te și te abua
Până mâine-n dalbă ziuă
Și te culcă și adormi
Până mâine-n dalbe zori
Abu abu abua
Abua țucu-l maica
Dormi puiuțule te-alină
Maica-i dusă la fărină

LULLABY

Where did this song called “doina” come from

From the mouth of a little baby
Mother left him sleeping
The song found him singing

Go to sleep, little baby
Get up a little bigger
Go to sleep and calm down
Till tomorrow at dawn
Go to sleep and sleep well
Till tomorrow at sunrise
Calm, calm, calm down
Calm down so I kiss you
Sleep well, dear, and stay calm
Mother's gone to get flour

Puișor cu ochi de mure
Maica-i dusă la pădure
Ți-a aduce gătejoare

Și ți-a face scovergioare
De ti-i purta binișor
Ți-a aduce-un puișor
De ti-i purta binișor
Ți-a aduce-un puișor
Un puiuț de rândunea
Si cu tin' s-a abua
Abu abu abua
Abua țucu-l maica
Nu te teme tu de zmei
I-a goni maica pe ei
Nici de zmei nici de moroi
Maica nu-i lasă la noi
Nici de zmei nici de moroi
Maica nu-i lasă la noi
Nu te teme de moroaie
Cârțițoi si cârțițoaie
Cârțițoi si cârțițoaie
Că le dă maica bătaie

Little baby with blackberry eyes
Mother's gone to the forest
To bring you brushwood
To make you some cookies
If you're going to be good
She'll bring you a chick
If you're going to be good
She'll bring you a chick
A swallow chick
To get comfort besides you
Calm, calm, calm down
Calm down so I kiss you
Don't be afraid of dragons
Mother will chase them away
Neither of the dragons nor of the ghosts
Mother won't let them come
Neither of the dragons nor of the ghosts
Mother won't let them come

Don't be afraid of female ghosts

Moles or female moles

Moles or female moles

'Cause mother will kick them out.

”Cântec de leagăn” este interpretat de Maria Tănase și înregistrat la 22 decembrie 1958 cu Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii. Maria Tănase a fost o interpretă română, supranumită Pasărea măiastră de către Nicolae Iorga în anul 1938. Despre cântecul românesc, ea a afirmat: „Interpretându-l, e cea mai mare satisfacție pe care am trăit-o în lume. E sensul dăruirii mele colectivității”.

Ca specie a cântecului liric, cântecul de leagăn a apărut din nevoia de a crea o atmosferă de liniște, de monotonie, necesară adormirii copilului mic. Mijloacele de expresie, caracterizate prin simplitate și muzicalitate, cu bogate valori afective, dovedesc experiența de veacuri a poporului nostru care a observat efectul liniștitor al muzicii.

Dragostea duioasă a mamei, speranțele și visele ei legate de viitorul copilului, ca și stările sufletești intime, sentimentele și gândurile sale sunt exprimate prin tematica literară, uneori în forme idilice, constituind, astfel, documente artistice valoroase pentru studierea psihologiei femeii și a vieții poporului din epocile trecute.

Sunt prezentate imagini din viața animală, din viața familială: ”Și ți-a face scovergioare” și socială. Sunt invocate o serie de viețuitoare din jurul casei pentru a-l

dezmierda și a-l adormi pe cel mic, în cazul de față: ”De ți-i purta binișor/ Ți-a aduce-un puișor/ Un puiuț de rânduinea/ Și cu tin’ s-a abua”. Tot în ”Cântec de leagăn” sunt redată tablouri sugestive din viața de zi cu zi a familiei (”Maica-i dusă la pădure”), grijile și îndoielile mamei. Într-o oarecare măsură, cântecul de leagăn se apropie de descântec, prin frecvența invocației și a unor versuri tipice: ”Nu te teme tu de zmei/ I-a goni maica pe ei/ Nici de zmei nici de moroi/ Maica nu-i lasă la noi”.

“Lullaby” is sung by Maria Tănase and recorded on December 22nd 1958, with Radio Broadcasting Folk Music Orchestra. She was a Romanian singer named “The Songbird” by Nicolae Iorga. In 1938, while talking about the Romanian song, she stated: “When I sing it, I have the most profound satisfaction I have ever lived. It is the meaning of my generosity towards the people”.

As a species of the lyric song, the lullaby appeared out of the necessity to create a calm and peaceful atmosphere needed to put the baby to sleep. The means of expression, characterized by simplicity and musicality, with rich affective values, prove the long lasting experience of our people who observed the calming effect of music.

Mother’s love, her hopes and dreams for the baby’s future, as well as her intimate mood, her feelings and her thoughts

are expressed by the themes, sometimes in bucolic forms, resulting in valuable artistic documents to the study of woman's psychology and of that of people's life in the past centuries.

In lullabies, we find images from the animal world and from the family environment: "To make you some cookies" or from the social life. Usually, the animals around the house are called to comfort and to put to sleep the little one, in our case: "If you're going to be good / She'll bring you a chick / A swallow chick / To get comfort besides you". In this "Lullaby" we find graphical pictures from the day to day life of the family: "Mother's gone to the forest", which are, in fact, mother's cares and doubts. Somehow, the lullaby resembles the incantation, by the frequent appeal to invocation and other typical lyrics: "Don't be afraid of dragons / Mother will chase them away / Nor the dragons, nor the ghosts / Mother won't let them come".

Deși mic, mama îi pune copilului o condiție dacă vrea să fie recompensat, : să se comporte frumos: "De ti-i purta binișor / Ți-a aduce-un pușor.

Versurile se remarcă prin frecvența mare a rimelor interioare - care le conferă muzicalitate și vioiciune și prin abundența diminutivelor. Mama invocă protecție pentru copilul ei, afirmând că ea este cea care-l va feri de "zmei", "moroii" și alte creaturi care ar putea tulbura liniștea celui mic. Sunt folosite, adesea, repetările de silabe cu valoare onomatopeică și muzicală (abu-abu), "abua", fiind o

interjecție care îndeamnă la a se liniști, a adormi, a se legăna, considerat ca regionalism din Maramureș.

Apare de asemenea dorința mamei ca pruncul să crească în somn: “Culcă-te puiut micuț / Scoală-te mărișoruț”.

La finalul cântecului de leagăn, mama îi spune copilului că va fi mereu protejat de ea. Amenințările sunt creaturi malefice din credința populară românească: “cârțițoi și cârțițoaie”, care sunt asociate, în mentalitatea tradițională românească, cu spiritele infernului pentru că fug de lumină, de soare, “moroii și moroaie”, stafii ale copiilor născuți morți, și “zmeii” care sunt întru chipări prezente în epica populară, reprezintă simboluri ale unor fenomene ostile care sunt depasite.

"Cântecul de leagăn" aparține celor mai vechi creații, fapt dovedit prin structura sa muzicală simplă și modul de construcție a sistemelor sonore. Ele se transmit, ca și celelalte genuri, pe perioada de timp îndelungate. Sensibilitatea feminină își pune amprenta în realizarea artistică a acestui gen.

Although little, she will give the baby a reward on one condition, to behave well: “If you’re going to be good / She’ll bring you a chick”.

The lyrics are unique by the frequency of interior rimes - which give them musicality and rhythm - and by the abundance of diminutives. Mother calls for protection for her baby, stating that she’s the one who will protect him from “the dragons”, “the ghosts” and other creatures that might disturb baby’s calm. There are syllables repeated as onomatopoeia (abu-abu), “abua”, being an interjection that urges to calm, to sleep, to rock, considered a regionalism from Maramures.

We also understand the mother’s desire to find her baby bigger when he wakes up “Go to sleep, little baby / Get up a little bigger”. At the end of the lullaby, the mother tells her baby he’ll always be protected by her. The threatening comes from the evil creatures of Romanian popular belief: “moles and female moles” which are associated in the Romanian traditional mentality with the underworld spirits because they run away from light, from the sun, “ghosts and female ghosts” of the stillborn babies, and “the dragons” which are a popular belief embodiment, representing symbols of hostile phenomena, finally overcome.

“ The Lullaby” belongs to the oldest creations, fact proven by its simple musical structure and by the construction of its sound systems. It passes from one to another during long periods of time. The feminine sensitivity makes its mark in creating this type of song.

M-A FĂCUT MAMA OLTEAN

M-a făcut mama oltean

Foaie verde maghiran, măi

M-a făcut mama oltean, măi

Port căciulă de-astrahan

Și cămașă de tulpan

Cojocel de miel bârsan, măi Leano.

Oltean sunt, oltean îmi zice

Oltean sunt oriun'm-oi duce

Sunt oltean de Jiuleț, mititel și iubăreț

M-a făcut mama isteț, măi Leano.

Foaie verde maghiran, măi

M-a făcut mama oltean, măi

Port condeiul de tufan

Unde scriu nu șterg un an

Că mi-s pui de craiovean, măi Leano.

Cin' se ia cu mine bine

Îi dau haina de pe mine

Cin' se ia cu mine rău
Să-l păzească Dumnezeu
Că sunt șarpe de dudău,
Dă-l galbin și mușcă rău, măi Leano.

MY MOTHER GAVE ME BIRH IN OLTENIA

I was born in Oltenia(and I am proud of it)
Green leaf of marjoram, hey
My mother born me Oltean
I wear furry hat
And a fancy silk shirt
Coverd by a lambskin coat, my dear Elena
I am an“ Oltean “, they call me an“ Oltean “
I'm an “ Oltean “ wherever I go
I'm an “Oltean” from Jiuleț, tiny and loving fellow
My mother gave birth to a smart, boy , my dear Elena

Green leaf of marjoram, hey
I was born in Oltenia(and I am proud of it)

I have an oak pen

Wherever I write with it, it doesn't wipe off for one year

'Cause I'm Craiova's son, my dear Elena

He, who treats me well

I offer him the coat I wear

He, who treats me badly

May God protect him

'Cause I'm very sneaky

Like a snake and I bite, my dear Elena

'M-a făcut mama oltean' este un cântec apreciat de toți locuitorii Olteniei, o regiune din sud-vestul României, delimitată la est de râul Olt, de unde și numele acestei regiuni. Versul a devenit emblematic, foarte des folosit în muzica populară românească și în filmul românesc. Legenda spune că acest cântec a fost compus de un cunoscut lăutar de lângă Craiova, cel mai mare oraș al Olteniei, pe nume Niță Băloi undeva prin anul 1809. Apariția acestui cântec nu este întâmplătoare, nu este un imn închinat oltenilor ci el a fost dedicat, se pare unui personaj istoric bine cunoscut de către români. Este vorba de Iancu Jianu, un haiduc ale cărui acțiuni erau îndreptate împotriva boierilor, un desăvârșit mânuitor al armelor, un foarte bun călăreț și care, deși nu avea un fizic impresionant reușea să cucerească prin farmecul său.

La baza cântecului stă o victorie pe care acest haiduc o poartă asupra unui înalt demnitar al imperiului otoman, pașa Pazvant Oglu de la Vidin cel care teroriza Craiova prin distrugeri și incendieri repetate.

La întoarcerea de la Vidin, Iancu Jianu a fost primit ca un erou de către locuitorii din Craiova, fericiți că au scăpat de un personaj de temut al acelor vremuri. Haiducul originar din Caracal este văzut ca purtând, așa cum se știe dinsursele istorice ”căciulă de astrahan, cojocel de miel bârsan și cămasă de tulpan”.

‘My Mother Gave Me Bîrh in Oltenia’ is a vey famous and appreciated song by all the inhabitants of Oltenia, a region in the South-West of Romania, bounded to the East by the Olt River, hence the name of this region. The lyrics have

become emblematic, very often used in Romanian folk music and in Romanian films.

Legend has it that this song was composed by a well-known musician near Craiova, the largest city of Oltenia, Niță Băloi, dating back to 1809. It seems that his song was not written out of pure creation, it is not an anthem dedicated to the people of Oltenian area, it was dedicated and written for a well-known historical character. It is Iancu Jianu, an outlaw whose actions were against the rich people, a perfect gunman, a very good rider and who, though he did not have an impressive stature, managed to conquer the people through his charm.

The inspiration of the song is a victory that this outlaw bears on a high official of the Ottoman Empire, Paszvan Oglu from Vidin who terrorized Craiova through repeated acts of destruction and arson.

On his return from Vidin, Iancu Jianu was welcome as a hero by the inhabitants of Craiova, happy as he defeated a fierce character of those times. He is presented wearing, as it's known from the historical sources, I wear furry hat/And a fancy silk shirt/ Covered by a lambskin coat.

The resemblance to this character, however, is lost in history, these details being less known by people, but this does not diminish the popularity that this song has, becoming symbolic for the inhabitants of Oltenia, proudly sung by those who were born in this region and who feel attached to those lands.

Mai mult, Iancu Jianu era perceput de ceilalți drept un personaj a cărui grijă se îndrepta către oamenii cu posibilități materiale reduse dar care se arăta extrem de dur cu cei care îndrăzneau să îl înfrunte, de unde versurile ”Cin’se ia cu mine bine, îi dau haina de pe mine, /Cin’se ia de mine rău, să-l ferească Dumnezeu”.

Personajul istoric la care face cântecul referire era un bărbat scund, de statură mică dar foarte inteligent, abil în arta mânăuirii armelor , îndrăzneț, dinamic, înzestrat cu un farmec personal deosebit, de unde și versurile ” Sunt oltean de Jiuleț, mititel și iubăreț”.

Apropierea de acest personaj, însă, se pierde în istorie, aceste amănunte, fiind mai puțin cunoscute de oamenii de rând, dar acest lucru nu face să scadă popularitatea de care se bucură acest cântec, el devenind simbolic pentru locuitorii Olteniei, fredonat cu mândria celui care își are originea acolo și care se simte atașat de acele meleaguri.

Moreover, Iancu Jianu was perceived by others as a character whose concern was helping the poor people, being extremely harsh with those who dared to confront him, the idea being outlined in the lyrics He,who treats me well/ I give him the coat I wear/ He, who treats me badly/ May God protect him.The historical character presented in this song was a short, but very intelligent man, skillful in the art

of handling guns, daring, dynamic, endowed with a special personal charm, hence the lyrics of I'm an "Oltean" from Jiuleț, tiny and loving fellow/My mother had me smart.

The resemblance to this character, however, is lost in history, these details being less known by people, but this does not diminish the popularity that this song has, becoming symbolic for the inhabitants of Oltenia, proudly sung by those who were born in this region and who feel attached to those lands.

HAI, DUNĂREA MEA

Triști și negri rămân norii

Hai, Dunărea mea,

Triști și negri rămân norii

Hai, Dunărea mea,

Toamna, când pleacă cocorii

De cum se revarsă zorii

De cum se revarsă zorii

Hai, Dunărea mea

Cât ești, Dunăre, de mare
Hai, Dunărea mea,
Tu curgi liniștită-n vale
Hai, Dunărea mea,
Tu curgi liniștită-n vale
Și n-ai nicio supărare
Și n-ai nicio supărare
Hai, Dunărea mea

GO, MY DEAR DANUBE

Sad and gray are the clouds
Go, my dear Danube,
Sad and gray are the clouds
Go, my dear Danube,
In the fall, when the cranes leave

As soon as the sun rises
As soon as the sun rises
Go, my dear Danube.

As long as you are
Go, my dear Danube
You flow quietly into the valley
Go, my dear Danube
You flow quietly into the valley
Having no sorrow at all
Having no sorrow at all
Go, my dear Danube.

Dar inima mea se frânge
Hai, Dunărea mea,
Focul nu mi-l poate stinge
Hai, Dunărea mea,
Dar inima mea se frânge
Focul nu mi-l poate stinge

Focul nu mi-l poate stinge

Toata Dunărea

Că iubesc un puișor, măi

Hai, Dunărea mea,

Că iubesc un puișor, măi

Hai, Dunărea mea,

Că iubesc un puișor, măi

Și de el mi-e tare dor, măi

Și de el mi-e tare dor, măi

Hai, Dunărea mea

Că iubesc un puișor, măi

Și de el mi-e tare dor, măi

Și de el mi-e tare dor, măi

Hai, Dunărea mea

But my heart is breaking
Go, my dear Danube
And it can't allay my flame
Go, my dear Danube
But my heart is breaking
And it can't allay my flame
And it can't allay my flame
All Danube long

'Cause I'm in love with someone
Go, my dear Danube
'Cause I'm in love with someone
Go, my dear Danube
'Cause I'm in love with someone
And I miss him, oh, so much
And I miss him, oh, so much
Go, my dear Danube
'Cause I'm in love with someone
And I miss him, oh, so much
And I miss him, oh, so much
Go, my dear Danube

“Hai, Dunarea mea” este unul dintre cântecele care au făcut-o celebră pe cântăreata dobrogeana Elena Roizen, supranumită “Privighetoarea Dobrogei”. Cantecul a fost auzit de mama artistei la o nunta în zona Tulcei și a impresionat-o pe aceasta într-atât încât și-a dorit ca fiica ei să-l pastreze și să-l cante când va fi mare, considerându-l ca pe o moștenire. Până la urmă, a fost pentru Elena Roizen un cântec-destin care i-a consacrat succesul.

Povestea acestui cântec, “Hai, Dunărea mea”, începe cu mulți ani în urmă, când părinții interpretei, originari din nordul Dobrogei, au început să culegă frânturi din tezaurul muzical al zonei. Erau harnici, le plăcea enorm să cânte și, fără să își dea seama, au devenit culegători de folclor, în toate drumetețiile lor în Dobrogea.

Fratele artistei, Nicolae, își amintește cum părinții au venit de la o nuntă din Plopu, județul Tulcea, iar copiii au vrut să vada ce le-au adus. Mama a luat-o de-o parte pe fată și i-a spus că ceea ce are pentru ea este în voce. Nu este vorba aici de o întâmplare singulară, deseori, la români, tradițiile, oricare ar fi ele, se transmit de la părinți la copii, fiecare îmbogațindu-le și particularizându-le după propriul gust sau stil. Așa se întâmplă cu creațiile artistice populare românești, este o situație reprezentativă pentru moștenirea artistică a țării noastre, multora dintre cântecele populare necunoscându-li-se vechimea exactă sau autorul, însă ele devin parte a unei familii, se împletesc cu evenimentele acesteia, dovada stând în faptul că acest cântec există în

amintirea fratelui artei care era, totuși, doar un copil la momentul întâmplării.

“Go, My Dear Danube” is one of the songs that made the singer Elena Roizen from Dobrogea famous, who was also known as “Dobrogea’s nightingale”. The song was heard by the artist’s mother at a wedding in Tulcea area and impressed her so much that she wanted to save it for her daughter in order to let her sing it when she grew up, considering it as a heritage. Eventually, the song was for Elena Roizen a destiny-song that brought her success.

The story of this song begins years ago when the singer’s parents, born in the north of Dobrogea, started collecting bits of the area’s musical treasure. They were hard working people, but they also enjoyed singing and, without realizing it, they became folklore collectors, during all their trips in Dobrogea.

The artist’s brother remembers how their parents came back from a wedding and the children were eager to find out what they had brought to them from the party. The mother took the girl aside and told her that what she would receive was in her voice. We’re not talking here about a singular

incident, the Romanian traditions, no matter what nature they might have, they often pass from parents to children, each one enriching it or changing it through his/her taste or style. This is what happens to Romanian popular artistic creations, this a representative situation for the artistic heritage of our country, we don't know how old many of our popular songs are or who their author is, but they become part of a family, they blend with the family's events, in this case, having as proof, the fact that the song was in the memory of the singer's brother, who was still a young boy at the moment this happened.

Pentru români și strămoșii lor, apa reprezintă unul dintre cele patru elemente primordiale. Indiferent unde trăiau sau de perioada istorică, apa a fost un simbol al materiei prime, al curățeniei și castității, al purificării, și chiar al izvorului vieții. De aceea în cântec, femeia se adresează apei ca să-i aline dorul și să-i aducă liniștea în suflet. La fel ca la alte popoare, și la români apa este și un simbol al inconsistenței și al trecerii timpului. Femeia are nevoie de apă ca aliat, de teamă ca "puișorul" ei să n-o uite cu trecerea timpului. Românii au surprins, în mod minunat, într-un proverb înțelept apa care se opune focului masculin și mistuitor, precum și lumii mineralelor: „Apa trece, pietrele rămân”. Cultul apei și mai ales al apelor are rădăcini în spiritualitatea geto-dacă și s-a transmis în mare parte și în creștinism.

Apa curată de izvor era colectată în vase diverse înainte de răsăritul soarelui și era considerată „apă neînceptută” pentru ritualurile de purificare, de vindecare și de izgonire a

duhurilor rele. Dunarea este aici personificată, femeia i se confeseaza, cea care-i cunoaste supărările și în care ea își pune toată încrederea că o va ajuta sa-si regăsească iubitul si, odată cu el, liniștea.

Pentru dobrogeni, Dunarea este cea care le cunoaște cel mai bine supărările si bucuriile. Ea reprezinta pentru ei sursa de hrană, cea care le asigura traiul, un prieten care le stă alături in momentele importante ale vieții. Pentru cei care s-au născut “pe Dunare”, viața departe de ea pare de neconceput. Dunărea a apărat poporul român de cotropitori, împiedicandu-i pe aceștia sa ne cucerească teritoriile. Nu în ultimul rând, Dunărea este și o legătură a noastră cu celelalte țări pe care aceasta le parcurge în drumul ei înainte de a-și găsi linistea în Delta noastră.

For the Romanians and their ancestors, the water represents one of the four prime elements. Wherever they were living or whatever historic period it was, the water was a symbol of the origin, of pureness and chastity, and even of life itself. That's why, in the song, the woman speaks to the water to allay her flame and to give her peace. Just as for the other nations, for the Romanians, the water is also a symbol of inconsistency and of the time that goes by. The woman needs the water as an ally for fear her beloved man forgets her. The Romanians have a saying that catches in a

wonderful way the essence of the belief that the water opposes both to the masculine and blazing fire and to the world of mysteries: “The water flows away, the stones remain still”. The cult of water and especially that of running waters have deep roots in our ancestor’s spirituality and this was passed through to Christianity to a great extent.

The clear water from sources which are considered pure was collected in different containers, before dawn, and was named “pure water”, being used in all rituals of purification, healing or bad spirits chasing away. The Danube is seen as a person to whom the woman confesses, who knows her sorrows and in which she puts all her trust that it will help her to find her beloved one and her peace.

For those living in the Dobrogea area, the Danube knows best all their sorrows and joys. It represents the food source, it gives them work, it’s a friend and an ally in life’s most important moments. For those born “on the Danube”, life away from it is inconceivable. The Danube is the one that protected our people from invaders throughout history, preventing them from conquering our land. Last, but not least, the Danube is a link between our country and the other countries it flows through, on its way to find its peace in our Danube Delta.

"This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of

The author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein."